Nr. 195. Sobota, 27 Sierpnia 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4, Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Najjaśniejszy Pan powrócił 25 b. m. rano z Brucku nad Litawą do Schönbrunnu.

Pan Namiestnik przeniósł konceptowego praktykanta Namiestnictwa Wiktora Dżerowicza z Mielca do Łańcuta.

W skutek sprawdzonego księgosuszu w Kłuzowie w powiecie Stanisławowskim i w Zawalu powiecie Borszczowskim c. k. Namiestnictwo czeskie odezwą z dnia 11 sierpnia b. r. L. 51.935 zabrania w myśl ustawy z dnia 29 lutego 1880 r. (Dz. p. p. nr. 37) z okolic zapowietrzonych Galicyi wprowadzania do Czech zwierząt, produktów zwierzęcych i przedmiotów od nich pochodzących wymienionych w §. 1 wyż powołanej ustawy. Z okolic wolnych od zarazy może być przewożone bydło rzeźne i przedmioty wymienione w §. 1 ustawy księgosuszowej, tylko kolejami żelaznemi przez stacye wchodowe: Trzebowa Czeska, Polna, Trzeboń (Wittingau), Budziejowice (Budweis) i Kraliki (Grulich), przy zachowaniu przepisów §. 2 wyż powołanej ustawy i odnośnego rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12 kwietnia 1880 roku Dz. pr. p. nr. 38. Dalszy transport bydła dozwolonym jest tylko kolejami żelaznemi, a jego wyładowanie nastąpić może jedynie na ustanowionych do ładowania i wyładowania stacyach i to w celu zaprowiantowania miejsc najbliżej położonych od stacyi kolejowej: przyczem należy najstaranniej unikać wszelkiej styczności z bydłem krajowem.

O wprowadzeniu takiego transportu bydła do miejsca zaprowiantowania, należy zaraz zawiadomić władzę miejscową, która zarządzi odpowiednią obserwacyę aż do chwili przeznaczenia bydła na rzeź, jeżeli ono jako niepodejrzane zaraz nie będzie zabitem.

Odpęd takiego bydła na targi lub do innej miejscowości nie może być dozwolonym.

Bydło rzeźne, przeznaczone do Pragi i jej przedmieść, ma być odprowadzonem pod konwojem z placu targowego Karolinenthal do rzeźni. — Pozostałe odpadki karmy i nawóz, pochodzący od tych zwierząt, należy spalić, albo zakopać a sprzęty należycie oczyścić. Również zwraca się uwagę. że przepisy oględzin bydła i mięsa jak najściślej będą przestrzegane a o najmniejszem zasłabnięciu zwierzęcia między wprowadzanem bydłem należy niezwłocznie donieść politycznej władzy.

Co się tyczy surowych produktów zwierzęcych, to takowe nie mogą być wyładowane podczas transportu do miejsca przeznaczenia, a przeładowanie tylko wtedy nastąpić może, jeżeli takowe niezwłocznie dalej koleją żelazną transportowane będą.

Również można je wyładowywać w miejscach przeznaczenia w pobliżu stacyi kolejowej położonych, jednakowoż do przeładowania i wywozu tych przedmiotów nie wolno używać zaprzęgów bydła rogatego.

Wprowadzanie bydła gospodarczego (do chowu, roboty, mlecznego i młodzieży) zupełnie zabrania się, a zakaz wprowadzania bydła kontumacyjnego i nadal obowiązuje

Wykroczenia przeciwko powyższym przepisom karane będą w myśl §. §. 38 i 39 ustawy z dnia 29 lutego 1880 r. Dz. pr. p. nr. 37.

Również c. k. Namiestnictwo Morawskie odezwą z dnia 11 sierpnia b. r. l. 16.442 zabrania wprowadzania i przewozu zwierząt i przedmiotów od nich pochodzących, wymienionych w §. 1 ustawy księgosuszowej z 1880 roku, z zapowietrzonych miejscowości Galicyi. Zaś wprowadzanie i przewóz odżuwaczy i pochodzących od nich surowych produktów z okolic niezapowietrzonych Galicyi i Bukowiny do Morawy i przez Morawę jest dozwolonem przez stacyę kolejową Privos, przy zachowaniu przepisów §. §. 2 i 40 wyż powołanej ustawy i odnośnych rozporządzeń ministeryalnych z dnia 12 kwietnia 1880 r. Dz. pr. p. Nr. 38.

Dalszy transport wprowadzonych zwierząt i zwierzęcych surowych produktów przez Morawę odbywać się może tylko koleją żelazną, przy zachowaniu przepisów §. 10 ustawy z dnia 29 lutego 1880 r. Dz. pr. p. Nr. 35 i 36 oraz tamtejszych rozporządzeń z dnia 29 maja i z dnia 20 sierpnia 1880 L. 10.069 i L. 15.335, które tutejszemi okólnikami z dnia 30 sierpnia 1880 l. 45.165 i z dnia 7 lipca 1880 l. 31.483 ogłoszone zostały, oraz rozporządzenia z dnia 15 czerwca b. r. L. 11.961. Według tego ostatniego rozporządzenia wyznaczone zostały stacye do ładowania i wyładowania transportów odżuwaczy w Nowym Iczynie (Neutitschein) na lokalnej koleji Suchdoł - Nowy Iczyn i w Kromieryżu na lokalnej koleji Hulein - Kromieryż.

Wyładowanie wprowadzonych odżuwaczy, wyjąwszy koniecznych wypadków, odbywać się może jedynie na stacyi ładowania i wyładowania najbliżej miejsca przeznaczenia, przy interwencyi ustanowionych oglądaczy.

Surowe zwierzęce produkta mogą być wyładowane na każdej stacyi kolejowej, zkąd transport takowych do miejsca przeznaczenia uskuteczniony być może zaprzęgami końskiemi. W myśl §. 13 litera *a* ustawy księgosuszowej i odnośnego rozporządzenia ministeryalnego postanowiono, aby wprowadzone odżuwacze z Galicyi i Bukowiny, które zaraz na rzeź nie zostaną oddane, nie stykały się z miejscowem bydłem tak w stajni jakoteż i na pastwiskach, dopóki nie odbędą 10 dniowej odosobnionej obserwacyi i dopóki nie zostanie wykazanem, że stan ich zdrowia nie jest podejrzanym. O każdem zasłabnięciu zwierzęcia w takim transporcie odżuwaczy należy niezwłocznie donieść przełożonemu gminy lub jego zastępcy, jak również uwiadomić o tem powiatową władzę polityczną. Przy zabijaniu na rzeź wprowadzonych odżuwaczy mają być ściśle zachowane przepisy oględzin bydła i mięsa z dnia 10 czerwca 1875. Dz. u. kr. i Dz. rozp. Nr. 29.

Wprowadzanie rogacizny z zakładów kontumacyjnych do Morawy jest wzbronionem, a przewóz takowych przez Morawę może odbywać się bez przeładowania lub wyładowania. Niemniej c. k. rząd krajowy bukowiński odezwą z dnia 16 sierpnia b. r. L. 8.293 zabrania wprowadzania i przewozu zwierząt i przedmiotów w §. 1 ustawy księgosuszowej wymienionych a z zapowietrzonych miejscowości Galicyi pochodzących. Z okolic wolnych od zarazy wprowadzanie i przewóz zwierząt i przedmiotów od nich pochodzących do Bukowiny dozwolony jest przy zachowaniu przepisów §. 2 ustawy księgosuszowej i za osobnem zezwoleniem rządu krajowego, a jako miejsce wchodu wyznacza się wsie Oroszeni i Zwiniacze.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 21 sierpnia 1881.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 27 sierpnia.

Prasa liberalna w Niemczech dopuszcza się wielkiej przesady w sprawie ruchu antisemickiego i przedstawia go w świetle groźniejszem aniżeli ruch socyalistyczny. Można nawet powiedzieć, że dla wybryków antisemickich zaczęto ignorować ruch socyalistyczny, zapomniano o socyalistach. Jest w tem pewna tendencya, którą łatwo odgadnąć. Prasie liberalnej chodzi o to, aby w świecie całym wzbudzone zostało przekonanie, że odkąd ks. Bismarck zerwał z liberałami a zbliżył się do centrum i równocześnie porzucił dawne zasady na polu ekonomicznem, społeczeństwo niemieckie zostało wstrząśnięte do głębi i zbliża się do katastrofy. Dla tej tendencyi niemiecka prasa liberalna rozmija sie czasem z swoim obowiązkiem patryotycznym i zamiast łagodzić obraz wybryków antisemickich lub przynajmniej sprowadzić je do właściwej miary jako ekces nieoświeconego i nieokiełzanego motłochu, pierwsza przedstawia rzecz w ponurem świetle i dostarcza materyału każdemu, kto nie sympatyzuje z Niemcami i chętnie widzi w ich stosunkach wewnętrznych zarody rozkładu. Ponieważ nie da się zaprzeczyć, że dziś Niemcy otrzymują ze świata więcej objawów niechęci niż sympatyi, więc można sobie wystawić, jak ciężkiego grzechu politycznego dopuszcza się każdy dziennik niemiecki, który z burdy ulicznej robi krawal podobny do tych, jakich ostatniemi czasy Rossya była widownią.

Liberaliści niemieccy są na złej drodze, bo zamiast zrobić pierwszy i najgłówniejszy krok do poprawy, t. j. uznać własny błąd, popełniony niegdyś

---

14)

SWIETNE INTERESA

OPOWIEDZIANE

przez

Autora „Kłopotów Starego Komendanta".

IV.

(Ciąg dalszy.)

Coś nakształt dreszczy przeszło po sercu Alfreda; z junaka robiącego świetne interesa, zrobiło się powolne jagnię — chciał się tłómaczyć, że wciągnęli go żydzi, że Dychawica jest znakomitym majątkiem, ale adwokat tylko się uśmiechał, patrząc na niego, co go do reszty zdekoncertowało.

Strach, jak księga wieczysta Dychawicy była zasmarowaną! Przez dwie godziny bez odpoczynku wertowali obadwaj pozycyę za pozycyą i gdy zsumowali razem cyfry długów, pokazało się, że cały szacunek, za który Dychawica była kiedyś przez pana Anastazego kupiona, jest już wyczerpany, prócz innych zobowiązań, służebności i innych ciężarów wieczystych. Przyjmując nawet szacunek, za jaki Alfred ją kupił, owe sto tysięcy, które miały zostać przy gruncie jako suma amortyzacyjna, już w większej połowie pobrane były przez sprzedającego zadatkiem i zaliczką. Zamiast więc stu dwudziestu tysięcy, Alfred potrzebował wyłożyć gotówką sto pięćdziesiąt. W dodatku, przekonano się, że dobra te wystawione są na sprzedaż przez Towarzystwo kredytowe, a licytacya naznaczona za tydzień....

— Źle! — co tu robić!

— Nie ma innej rady — powiada adwokat — tylko zapłacić raty Towarzystwu, aby cofnięto licytacyę i drogą procesu zabezpieczyć to, co pan dałeś, na Dychawicy. Inaczej do świętego Jana może wejść tylu dłużników do hipoteki, że pan nic nie dostaniesz....

Więc płać, pisz pełnomocnictwa, płać znowu stemple, wpisy, wysyłaj pozwy, a wszystko nagle, bo chwili jednej nie ma do stracenia. Jednakże w tem nieszczęściu trafiła się Alfredowi jedna pociecha. W zajeździe spotkał znajomego żyda, dostawcę kamieni na bruki i drogi publiczne, który oświadczył gotowość zakupienia od niego dwustu sążni z dostawą na wskazane punkta. Kupiec wprawdzie ofiarował niską cenę, bo coś trzydzieści rubli za sążeń, lecz Alfred podług swego obliczenia i tak zarabiał po dziesięć rubli na sążniu — więc umowę zawarto, nowy dziedzic Dychawicy wziął zadatek i wracając do domu cieszył się z świetnego interesu, który mu napędził ni ztąd ni zowąd parę tysięcy rubli....

— Muszę tylko utrzymać tę sprzedaż w tajemnicy, bo to zaraz wszyscy rzuciliby się do tego interesu, a tak ja sam będę przez parę lat mieć ładny dochodzik.... A siedzą tu wszyscy od tylu lat, czy przyszło któremu na myśl korzystanie z tych kamieni, zalegających niepotrzebnie ich pola!...

W Dychawicy zastał kompletny chaos. Wypowiedziana wojna przez pana Anastazego wrzała na wszystkich punktach. Obie kobiety zabrudzone sadzami od garnków, siedzą i płaczą w zadymionym pokoju; kominek, na którym przymuszone są gotować jedzenie, od kilku lat nie był używany, więc wszelkie lufta są zasypane, a dym wali na zewnątrz. Po mleko i śmietankę muszą posyłać na wieś, bo wszystkie krowy nie dają tyle mleka, ile się należy państwu Anastazym. Człowiek, którego tymczasowo najął do koni na miejsce Szymona, przychodzi po obrok, a tu przy spichrzu wisi druga kłódka, którą Kazio zapewne z polecenia ojca zawiesił. Toż samo jest przy stodołach, przy wozowni i przy piwnicach, a karbowy Izydor i wierny pachciarz boją się przyjść do pana Alfreda, żeby się nie narażać na gniew pana Anastazego. Wszelkie roboty w polu, w ogrodzie i koło sprzętów gospodarskich zostały wstrzymane, a gromada rzemieślników i wynajętych ludzi ze wsi czeka w sieniach, upominając się o zapłatę i straty z powodu doznanego zawodu. Nic więc dziwnego, że wobec takiego stanu rzeczy wyczerpała się wszelka cierpliwość Alfreda. Porwał za czapkę, a choć była to już późna godzina, postanowił iść do pana Anastazego....

— Niech co chce będzie! — zawoła, zmierzając ku drzwiom — ale ja jego nauczę!

Obie kobiety łap go za poły surduta.

— Alfredzie.... zlituj się, nie chodź!

— Zięciu, jeżeli Boga masz w sercu.... patrz, Anielka mdleje....

Mimo więc szalonego gniewu, który nim miotał, ze względu na stan żony, wymagającej pewnego oszczędzania jej zdrowia — zdecydował się nie iść a napisać list do swego adwersarza. Siada, porywa ćwiartkę papieru i pisze jeszcze prędzej niż artyści na scenie, kiedy im wypadnie z roli wdać się z kim bądź w korrespondencyę.... Służąca niesie depeszę, i za parę minut wraca z odpowiedzią na tymże samym liście u dołu skreśloną....

„Robię to, co mi sumienie nakazuje i prawo pozwala, dlatego żartuję sobie z wszelkich pogróżek i niedojrzałego ich autora."

Charakter pisma był kobiecy, widocznie kreśliła go panna Józefa, osoba edukowana na pensyi w Warszawie; stary Anastazy nie byłby się zdobył na taką stylizacyę.

— Dajcie mi rewolwer! — krzyknie, rzucając list na ziemię. Lecz nim dokończył to słowo: rewolwer, już pani starsza rzuciła się do drugiego pokoju, chwyciła wiszące na ścianie to niebezpieczne narzędzie śmierci, i dalejże w nogi z nim do sieni, z sieni do ogrodu gdzieś daleko ku sadzawce, między stare wypróchniałe lipy. Tam wetknąwszy rewolwer w jedną z dziupli, odetchnęła i ze swobodniejszą myślą wróciła do pokoju.

Przez całą noc Alfred nie mógł oka zmrużyć. Złość, gniew, oburzenie z chęcią wywarcia przykładnej zemsty, nurtowały w nim jak wicher między szczątkami opustoszałego zamczyska. Wśród tak szczęśliwej dotąd nawigacyi po falach powodzenia pierwszy raz w życiu trafił na tak dokuczliwą rafę, i to w osobie takiego mizernego ex-blacharza, człowieka prawie bez żadnej edukacyi, człowieka, który w tak obłudny sposób potrafił zaciągnąć go w swoje sieci. Obrażona ambicya nie pozwoliła mu dojrzeć własnej lekkomyślności; widział tylko niepraktykowaną w życiu złość ludzką i czuł się wobec niej bezsilnym. Zapewne, że taki stan duszy młodego zarozumialca nie może być godnym zazdrości...

Nad ranem dopiero usnął, lecz wkrótce obudził go jakiś niezwykły turkot i hałas przed domem. Przyjechał wójt z pisarzem i strażnikiem ziemskim i żądał widzenia się z panem....

— Cóż za interes sprowadza panów tak rano? — pyta, ubrawszy się czemprędzej w sziafrok.

Wójt z łańcuchem i medalem na szyi wszedł z wielką butą do pierwszego pokoju, strażnik z szablą, która mu brzęczy, uderzając o podłogę, a pisarz z pokorniuteńką mi-

przez podeptanie zasad liberalnych w sprawie kościelno-politycznej, zamiast uznać w dzisiejszym stanie rzeczy tylko skutki tego błędu, starają się złożyć całą winę na ks. Bismarcka i niemal tak rzecz przedstawić, jak gdyby kanclerz nietylko przez palce patrzył na wybryki antisemickie, lecz nawet biernem zachowaniem się dodawał zachęty do nadużyć. Zarzut ten powtarza się ciągle, a inspirowana *Post* widziała się nawet onegdaj spowodowaną wystąpić w obronie księcia Bismarcka. Już to ks. Bismarck nie ma szczęścia do swoich obrońców w prasie. Często obrona zaostrzyła tylko nieporozumienie, a tym razem tak samo się stanie. Liberalni przeciwnicy ks. Bismarcka znajdą w artykule *Post* tylko wątek do nowego ataku. Dziennik ten bowiem pyta, zkąd tytuł do posądzania księcia Bismarcka o sprzyjanie ruchowi antisemickiemu, skoro on nigdy ani urzędownie ani poufnie nie powiedział tego, i w ogóle nie zachęcał nikogo do naruszania zasady równouprawnienia. Jeżeliby to tylko miało uniewinniać kanclerza, że wprost nie zachęcał nikogo do wybryków antisemickich, to byłoby to trochę za mało.

Neutralni świadkowie wypadków inaczej zapatrują się na stan rzeczy. Jeżeli księciu Bismarckowi może być zrobiony jaki zarzut z powodu wzrostu propagandy antisemickiej, to chyba tylko ten, że nie postąpił w tej sprawie z tak wyjątkową surowością, niemal gwałtownością, jaka cechowała jego dawniejsze wystąpienia w niemiłych sobie sprawach, jak np. w sprawie obraz doznanych w prasie. Ale książę Bismarck zobojętniał już nawet pod tym względem, bo znosi spokojnie fakt, że niemiecka prasa liberalna posądza go o najcięższy występek polityczny t. j. o zachęcanie do nadużyć i wybryków przeciw nietykalnej zasadzie równouprawnienia. Książę Bismarck mógł zobojętnieć na te wszystkie napaści, bo przekonał się już dostatecznie, że jego powaga i urok jego sławy wystarczają ciągle, aby wszelkie usiłowania przeciwników około zachwiania jego popularności w masach spełzły na niczem. Kto w Niemczech probuje zaatakować kanclerza na punkcie tej popularności, narazi się jeszcze zawsze na niezawodną klęskę.

Krajowa konferencya nauczycielska.

IV.

(*L*) Po odczytaniu protokołu z trzeciego posiedzenia zabrał głos p. Wasung i żądał, ażeby w protokole zapisano całe jego przemówienie proponujące przejście do porządku dziennego nad wnioskiem komisyi emerytalnej o remunerowanie urzędników zawiadujących funduszem emerytalnym.

P. Baranowski odparł, że w protokołach niepodobna zapisywać całych przemówień i że takiego zadania jako sekretarz podjąć się nie może. P. Wasung nie powiedział zresztą nic nowego, powtórzył tylko to, co poprzednio mówił p. Maciołowski.

Po dłuższej dyskusyi między p. Wasungem a pp. Olszewskim i Baranowskim, p. Sawczyński wnosi, ażeby we wszystkich następnych protokołach były zapisywane tylko wnioski i uchwały; motywa zaś zechcą pojedyńczy mowcy, jeżeli zależy im na tem, aby doszły do wiadomości władz kompetentnych, sami spisywać i załączać do protokołów. Wniosek ten został przyjęty.

P. Kuryłowicz imieniem komisyi specyalnej przedłożył dalsze wnioski w sprawie funduszu emerytalnego. Dotychczasowe postanowienia ustawy emerytalnej dozwalają wdowie po nauczycielu szkół ludowych pobierać tylko jedną trzecią część ostatniej przez męża pobieranej płacy a wraz z dodatkami na wykształcenie dzieci nie może wdowa pobierać więcej nad połowę ostatniej płacy męża. Komisya wnosi tedy: „Uprasza się krajową Radę szkolną, aby wobec korzystnego stanu funduszu emerytalnego wpłynęła na zmianę §. 43 ustawy w tym duchu, iżby pensya wdowy wraz z dodatkami na wychowanie dzieci mogła dochodzić do wysokości dwóch trzecich części ostatniej przez męża pobieranej płacy."

Bez dyskusyi przyjęto ten wniosek.

Dalszy bez dyskusyi przyjęty wniosek komisyi dąży do tego, aby nauczyciele, którzy wysłużyli już prawem przepisaną liczbę lat służby i przez ten czas płacili punktualnie wkładki na fundusz emerytalny, uwolnić od dwuprocentowych wkładek na rzecz tego funduszu, jeżeli nadal pozostają w czynnej służbie.

Ze strony rozmaitych delegatów wpłynęły wnioski domagające się po części zniżenia a po części podwyższenia wkładek na rzecz funduszu emerytalnego. Jeden z takich wniosków domaga się nawet, aby wkładki podwyższono z 2 na 4 prc. Z powodu tych sprzecznych wniosków proponuje komisya przyjęcie następującej rezolucyi: „Uprasza się krajową Radę szkolną, ażeby wyznaczyła osobną komisyę do zbadania, czy i o ile dałyby się wkładki na fundusz emerytalny stopniowo obniżyć."

P. Piotrowski mniema, że należy zatrzymać *status quo* i przejść do porządku dziennego nad powyższym wnioskiem komisyi.

P. Nadraga wnosi, ażeby ze względów finansowych zniżyć procent z 2 na 1.

Radca p. Olszewski wyjaśnia, że wniosek p. Nadragi byłby tylko wówczas usprawiedliwiony, gdyby fundusz emerytalny powstawał tylko z wkładek opłacanych przez nauczycieli; ale nie należy zapominać, że Sejm krajowy zasila go corocznie kwotą najmniej 12.000 zł.; w razie obniżenia stopy procentowej wkładek mogłoby powstać mniemanie, że fundusz nie wymaga już żadnego zasiłku kraju.

Pp. Duchowicz i Szarek mniemają, że sprawą tą powinnien zająć się stały wydział wykonawczy i na najbliższej konferencyi przedłożyć stosowne wnioski.

Po tych wywodach przyjęło zgromadzenie wniosek komisyi.

Z kolei przyszło pod obrady sprawozdanie sekcyi III z pytania Rady szkolnej: „Jakie są powody zbyt małej frekwencyi młodzieży w klasach wyższych szkół wydziałowych dla chłopców, i w jaki sposób dałaby się frekwencya ta powiększyć?"

Sprawozdawca p. Habura w jasnym i obszernym wywodzie wyliczył jako powody małej frekwencyi:

1) Brak należytego pojęcia o korzyściach szkół pomiędzy warstwą ludności, dla której właściwie rzeczone szkoły zostały założone. Niektórzy nie wahają się twierdzić, że gdy w kraju naszym nie ma fabryk, nie ma wielkich przedsiębiorstw przemysłowych, nie ma handlu, więc młodzież, kończąca szkoły wydziałowe, nie ma się gdzie podzieć. Gdyby były fabryki i przedsiębiorstwa, wówczas potrzebaby natychmiast mechaników, rachmistrzów, komiwojażerów, i mieliby ukończeni uczniowie szkół wydziałowych natychmiast pomieszczenie. To zapatrywanie jest z gruntu fałszywe i błędne, bo już dzisiaj jest aż nadto rękodzieł i przedsiębiorstw, dla których szkoły wydziałowe są bardzo potrzebne. Czyż np. każdy rękodzielnik nie powinien ukończyć takiej szkoły przemysłowej? Zagranicą stara się każdy rękodzielnik wykształcić umysłowo; u nas dzieje się inaczej; brak najczęściej wszelkiego wykształcenia, ale natomiast jest dużo narzekania, że zagranica zabija nasz przemysł i rękodzielnictwo. Niewykształceni ludzie nie mogą znowu dopatrzeć korzyści z posyłania swych dzieci do szkół wydziałowych, bo chłopiec wyszedłszy z takiej szkoły nie otrzymuje natychmiast posady, a nasz wieśniak chętnie posyła swe dziecko do szkoły tylko wtedy, jeśli ma nadzieję, że zostanie przynajmniej księdzem; rzemieślnik nie dba wiele o umysłowe wykształcenie, bo chodzi mu przeważnie o to, aby jak najwięcej wyeksploatować siłę dziecka w zawodzie praktycznym.

2) Fałszywa ambicya. Ukończony uczeń szkoły wydziałowej nie wstąpi już do rzemiosła, bo ma już wyżej sięgające aspiracye i wyobrażenia. Majster zaś nie przyjmuje do warsztatu ukończonego ucznia szkoły wydziałowej, bo obawia się, iż uczeń przewyższa go pod względem umysłowym.

3) Brak łączności pomiędzy szkołami wydziałowemi a innemi szkołami fachowemi, czyli innemi słowy utrudnione przejście z szkół wydziałowych do fachowych. Tak np. trudno pojąć, dlaczego ukończony uczeń szkoły wydziałowej nie może przejść do szkoły rolniczej, leśniczej, przemysłowej, techniczno-przemysłowej w Krakowie i dlaczego nie chcą go przyjąć na praktykę do urzędu pocztowego, telegraficznego, do urzędów podatkowych i t. p.

4) Dalszą ważną przyczyną jest ubóstwo rodziców.

5) Zniesienie z urzędu w kilku miejscowościach szkół wydziałowych; tym sposobem zniechęcono jeszcze więcej już i tak do tych szkół uprzedzonych obywateli i zachwiano ich wiarę w instytucyę.

Taki, zdaniem sekcyi III, są główne powody małej frekwencyi.

Jako środki zaradcze proponuje sekcya *ad 1*: Zmianę ustawy w tym duchu, ażeby dotychczasowy przymus szkolny co do codziennej nauki rozszerzyć na 8 lat po miastach i miasteczkach, bo skoro dziecko włościanina musi uczęszczać do szkoły najmniej 6 lat, to słuszną jest rzeczą, ażeby dziecko mieszczanina trudniącego się handlem i przemysłem uczęszczało do szkoły najmniej 8 lat. *Ad 2.* W ustawodawstwie przemysłowem należy poczynić stosowne zmiany w tym duchu, aby samoistni rękodzielnicy byli obowiązani przyjmować do warsztatów tylko takich uczniów, którzy ukończyli najmniej 8 klasę wydziałową. *Ad 3.* Najlepszym środkiem zaradczym przeciw temu powodowi małej frekwencyi jest pismo p. ministra wyznań i oświaty z d. 20 sierpnia 1880 wystosowane do J. Eks. p. Namiestnika, w którem p. minister podnosi, że młodzież garnie się zanadto do szkół średnich a szkoły fachowe, przemysłowe, stoją puste. Zaleca tedy to pismo dyrektorom szkół niższych, aby nakłaniali młodzież do oddawania się zawodom praktycznym. W tym kierunku może wiele zdziałać kraj. Rada szkolna, bo może wyjednać, iżby uczniowie szkół wydziałowych byli przyjmowani do szkoły gorzelnictwa, rolniczej w Cernichowie, leśniczej, a dalej na praktykę do urzędów pocztowych, telegraficznych i podatkowych i do seminaryów nauczycielskich. Ale w takim razie należałoby rozszerzyć zakres nauki w szkołach wydziałowych. Nareszcie co do 4 punktu proponuje sekcya, aby utworzyć stypendya, z którychby korzystali uczniowie 7 i 8 klasy szkół wydziałowych tudzież ci uczniowie, którzy z tych szkół przeszliby do szkół fachowych. Należałoby także takim uczniom dawać książki bezpłatnie.

Nad powyższemi wnioskami wszczęła się bardzo ożywiona dyskusya.

P. Baranowski dziękuje, że sekcya rozróżniła szkoły wydziałowe od innych zakładów, mających cele bliskie albo pokrewne, jak szkoły specyalne, rękodzielnicze, przemysłowe i t. d., ale życzy sobie silniejszego zaakcentowania tych różnic. Szkoły wydziałowe mają dać wykształcenie ogólne, wychodzące poza zakres szkoły ludowej pospolitej, tej części młodzieży, która nie myśli przejść do szkół średnich. Mogą być dołączone do nich dodatkowo pewne kursa praktyczne, gospodarcze lub rzemielnicze, ale jeżeli zadaniem głównem szkoły jest wykształcenie w pewnem rzemiośle, wówczas staje się ta szkoła specyalną, rękodzielniczą. Wieczorne szkoły przemysłowe, powstające obecnie, którym mowca jak najlepszego powodzenia życzy, czynią zadość potrzebie tej części młodzieży rzemieślniczej, która nie mając dostatecznego wykształcenia, niekiedy nie ukończywszy szkoły pospolitej, chce uzupełnić swe wiadomości ogólne a przytem, będąc dojrzalszą w latach, także nabrać nieco wiadomości specyalnych z technologii rachunkowości, rysunków i t. d. Szkoły wydziałowe nie prosperują, bo u nas ludność woli dzieci zawczasu dawać do szkół, dających szersze pole co do wyboru zawodu. Woli posyłać do gimnazyum niż do szkoły realnej, a do tej szkoły bardziej niż do szkoły wydziałowej. Wprawdzie wiele tej młodzieży lepiejby zrobiło, kończąc całą szkołę wydziałową, niż przerywając naukę w szkołach średnich, ale uprzedzeń ludności nie przełamie się przepisami i projektami ustaw niewykonalnych a szczególnie też i niektóremi projektami komisyi. Mowca przemawia przeciw wnioskowi sekcyi co do rozciągania obowiązku szkolnego w miastach do lat 8, gdyż pomijając inne motywa nie życzy sobie, aby nad wnioskami konferencyi krajowej przechodził Sejm do porządku dziennego i nie życzy sobie, aby do wielu ustaw i przepisów niewykonywanych przybywała jedna ustawa więcej. Również jest mowca z zasady przeciwny narzucaniu innym zakładom obowiązku przyjmowania uczniów szkół wydziałowych, zwłaszcza gdy co do niektórych zakładów władze krajowe nie mają kompetencyi stanowienia. Zdrowe szkoły wydziałowe same sobie wywalczą przyjmowanie do innych zakładów naukowych. Mowca przedkłada kilka drastycznych różnic między krajami, gdzie szkoły wydziałowe kwitną, a naszym co do chęci uczęszczania młodzieży rękodzielniczej do szkół, powołując się na obrady ankiety przemysłowej i na niektóre dzieła specyalne, n. p. na dzieło Schroedera *Bildungsstätten des deutschen Gewerbs-Fleisses*. Wnosi przeto, aby stać na gruncie realnym, żądać rzeczy wykonalnych i jakkolwiek sprawa szkół przemysłowych tylko nawiasowo wiąże się z sprawą szkół wydziałowych, poprzeć usiłowania ankiety przemysłowej co do subwencyonowania szkół przemysłowych. Wnosi przeto przejście do porządku dziennego nad wnioskami sekcyi co do przedłużenia obowiązku uczęszczania w miastach do lat 8 i co do przymusowego przyjmowania uczniów szkół wydziałowych w innych zakładach a wnosi od siebie dodatkowo: „Udać się do Rady szkolnej krajowej, aby imieniem konferencyi przedłożyła Wydziałowi krajowemu wniosek jak najczynniejszego subwencyonowania tak zwanych szkół przemysłowych wszelkiej kategoryi tak, aby te szkoły we wszystkich miastach znaczniejszych mogły powstać."

P. Szostkiewicz krytykuje ostro wywody sekcyi. Mowca nie może zrozumieć, jakim sposobem 8 letni przymus szkolny ma przekonać ludność uprzedzoną o pożyteczności szkół wydziałowych, albo wpłynąć na usunięcie brutalności majstrów wobec czeladzi? Jedynym trafnym powodem małej frekwencyi, przytoczonym przez sekcyę, jest ubóstwo; to też mowca wnosi, aby kraj. Rada szkolna zechciała stypendyami umożliwić uczniom szkół wydziałowych przechodzenie do szkół przemysłowych i w ogóle fachowych.

P. Dbałowski przytacza jako dalszy powód małej frekwencyi okoliczność, że w szkołach wydziałowych jest zanadto wiele posad obsadzonych zastępcami nauczycielskimi, wnosi więc, aby usunąć zastępców a mianować nauczycieli stałych.

P. Deszkiewicz podaje jako środek zaradczy zaprowadzenie w szkołach wydziałowych nauki rachunkowości, prowadzenia ksiąg handlowych i budownictwa a jako powód małej frekwencyi przytacza jeszcze niedostateczne wykonywanie przymusu szkolnego i w tym duchu formułuje stosowne wnioski.

P. Szarek, wychodząc z założenia, że frekwencya w wyższych klasach szkół wydziałowych jest małą, czyni wniosek „aby konferencya udała się z prośbą do krajowej

---

mą, pochrząkując ciągle, wsunął się jak cień za nimi, i zdawał się upatrywać miejsce, gdzieby mu było najdogodniej stanąć, aby nikomu nie przeszkadzać.

— A cóż jak nie bieda — odpowiada wójt, rozsiadając się na kanapie z fantazyą nagle spanoszonego waszmościa.

Tymczasem zbudzone kobiety w drugim pokoju, jedna za drugą uchylają drzwi i kolejno pokazują swoje zakrzywione nosy.

— Fredziu! — woła strwożonym głosem żona.

— Cóż chcesz? — odpowiada dość opryskliwie, zbliżając się ku drzwiom.

— Po co oni przyjechali?

— Albo ja wiem...,

— Może ciebie aresztować, co?... Mój drogi Alfredku — szepcze, ciągnąc go za rękaw do sypialni — pójdź tu, ja cię wypuszczę tylnemi drzwiami do ogrodu.

— Pewnie za ten rewolwer! — dodaje staruszka załamując ręce.

— Za jaki?

— Za ten, który schowałam wczoraj w lipie.... Wystaw sobie, byłam przed chwilą w ogrodzie.... i nie ma go.... pewnie ktoś znalazł i zaniósł go do wójta.... O ja nieszczęśliwa, cóżem ja dobrego zrobiła!...

Co sobie w tej chwili myślał Alfred, to nie wiem, lecz zaciąwszy zęby, udał spokój, zapewniając strwożone kobiety, że nie spodziewa się żadnego niebezpieczeństwa, a tylko prosi, aby mu nie przeszkadzały rozmówieniu się z wójtem.

— Cóż to za bieda? — mówi, wracając do pierwszego pokoju, gdzie wójt, poczęstowawszy tabaką pisarza i strażnika, z nimi razem kicha z taką zapalczywością, iż nie jest w stanie odpowiadać.

— A toć one podatki z Dychawicy....

— Jakie? Wszakże zapłaciłem bieżące aż do świętego Jana!

— To ta nie o teraźniejsze idzie ale o dawne.... Niechno pan pisarz przeczyta, co pisze naczelnik.

Pan pisarz wyjął z pod surduta zamkniętą tekę, i chrząkając, kichając, na palcach zbliżył się do stołu.

— Panie dobrodzieju dziedzicu — mówi przewracając karty — należy się z Dychawicy tego podatku tyle, tego tyle, i znowu tyle z lat tych a tych, summa summarum tysiąc kilkaset rubli.

— No to przecież nie odemnie! — mówi Alfred ze śmiechem, odsuwając papiery — Proszę iść do pana Anastazego!

— Byliśmy proszę pana dziedzica, a on nas odesłał tutaj.... Pokazał kontrakt z wielmożnym dziedzicem, i powiedział, że to wszystko wielmożny dziedzic wziął na siebie.

— Kłamstwo! — zawoła Alfred — ja nie jestem jeszcze urzędowym dziedzicem Dychawicy.

— Ehe, wielmożny dziedzic ino tak żartuje — odpowiada wójt, patrząc się figlarnie w jego oczy — A dlaczegoż to leśniczy nie chciał mi wydać mojego drzewa z lasu, mówiąc, że wielmożny pan zakazał. Gajowy by tam nie słuchał nieprawdziwego dziedzica, aha?

— Nie wydał i nie wyda, ani gałązki! — przerywa gniewnym tonem Alfred — tak samo i podatku nie zapłacę, bo do mnie nie należy....

— Ha, to zrobimy sekwestracyę, jak kazał naczelnik. Niechno pan panie strażniku każe zawołać sołtysa i świadków.... A pan panie pisarzu, pisz, jak się należy....

— Możecie robić, co wam się podoba, a ja nie dam ani grosza....

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Rady szkolnej o wyjednanie w Sejmie postanowienia, iżby szkoły pospolite po małych miastach rozszerzyć na szkoły wydziałowe i pomnożyć je jeszcze o dwie klasy.“

P. Sawczyński nie może pojąć tego wniosku. W dotychczasowych szkołach wydziałowych frekwencya jest małą, a więc pomnóżmy jeszcze liczbę tych mało frekwentowanych szkół?

Ponieważ do głosu zapisało się jeszcze dziesięciu mowców, przeto wniósł p. Michalewski zamknięcie dyskusyi i wybór mowców generalnych. Po przyjęciu tego wniosku przemówił p. Harländer przeciw wnioskom sekcyi III, a mianowicie dowodził, że nie potrzeba tworzyć osobnych szkół przemysłowych i rękodzielniczych, ale łączyć takie szkoły pod jedną dyrekcyą z szkołami wydziałowemi, p. Spis zaś przemawiał za wnioskami sekcyi i upraszał konferencyę, ażeby w całości uznała przytoczone powody za trafne a środki za prowadzące do celu i odpowiednie.

Po obszernem przemówieniu p. Habury, który polemizował głównie z wywodami pana Baranowskiego, przystąpiono do głosowania, które wydało następujący rezultat:

Przyjęto wszystkie poglądy komisyi co do powodów małej frekwencyi, zaś co do środków zaradczych uchwalono: Przymus szkolny po miastach i miasteczkach ma jak dotąd trwać tylko 6 lat (upadł więc wniosek 8-letniego okresu); w miejscowościach, w których są szkoły wydziałowe, powinny być zakładane szkoły przemysłowe i rękodzielnicze; w ustawodawstwie przemysłowem należy ująć stosunki terminowania w ścisłe ramy; krajowa Rada szkolna zarządzi co potrzeba, ażeby przejście z szkół wydziałowych do przemysłowych i w ogóle fachowych było ułatwione; w tym celu postara się o zmianę planu naukowego w szkołach wydziałowych; wyda rozporządzenie, ażeby do seminaryów nauczycielskich przyjmowano ukończonych uczniów 8 klasy wydziałowej; postara się o stypendya dla uczniów 7 i 8 klasy szkół wydziałowych, którzy następnie udadzą się do szkół fachowych i postara się o to, aby uczniowie ubodzy otrzymali bezpłatnie książki, o ile takowe są wydawane przez Zakład narodowy im. Ossolińskich.

Dalej przyjęto powyższe wnioski p. Baranowskiego; wniosek p. Szarka upadł; wniosek p. Harländera odesłano na wniosek p. Sawczyńskiego do stałego wydziału wykonawczego a wnioski p. Deszkiewicza do sekcyi VII i I.

Na popołudniowem posiedzeniu, piątem z rzędu, przyszło pod obrady sprawozdanie sekcyi IV z pytania kraj. Rady szkolnej: „Czy i o ile byłaby pożądaną zmiana ustawy krajowej szkolnej w tym kierunku, ażeby obowiązek uczęszczania do szkoły ludowej rozpoczynał się z upływem roku 7 wieku dziecka, a kończył się z upływem roku 13go?“.

Sprawozdawca p. Piotrowski oświadcza, że sekcya zastanawiała się nad tem, czy i o ile należałoby zmienić §§. 40 i 41 ustawy szkolnej z 2 maja 1873 r. i przyszła do następujących rezultatów: Obecnie rozpoczyna się obowiązek uczęszczania do szkoły z 6 rokiem życia a kończy się z 12. Ale po wsiach i małych miasteczkach zdarza się często, że w 6 roku życia dzieci źle żywione, nie są w stanie uczęszczać do szkoły, natomiast po większych miastach dzieci zamożnych rodziców są już w 6 roku życia dobrze rozwinięte i mogą zadość uczynić obowiązkowi. Sekcya jest tedy zdania, że w ustawie należy zmienić zacytowane powyżej paragrafy w tym duchu, aby obowiązek uczęszczania do szkół rozpoczynał się w zasadzie z ukończonym 7 roku zycia, a kończył się z 13 rokiem, na wyraźne zaś żądanie rodziców dziecko rozwinięte fizycznie i umysłowo może zacząć chodzić do szkoły po ukończeniu 6 roku życia. W tym sensie czyni sekcya stosowny wniosek a przeprowadzeniem zmiany zacytowanych §§. ma się zająć kraj. Rada szkolna.

Ponieważ do głosu zapisało się kilkunastu mowców, przeto na wniosek p. Skwirczyńskiego wybrano jako mowców generalnych pp. Maciołowskiego i ks. Kulisza.

P. Maciołowski: Sprawa o którą tu chodzi, należy do rzędu kwestyj trudnych do rozwiązania, co uznała już sama sekcya. Jeżeli dziecko jest rozwinięte, to niech chodzi do szkoły po ukończeniu 6 roku życia, a jeżeli nie jest rozwinięte, niech zaczyna chodzić do szkoły po ukończonym 7 roku życia. To samo powiada dzisiaj obowiązująca ustawa, bo zawiera postanowienie, iż dziecko mało rozwinięte może na jeden rok być uwolnione od obowiązku uczęszczania do szkoły. Pozostawmy więc zacytowane paragrafy tak, jak opiewają obecnie.

Ks. Kulisz. Podczas obrad Rady państwa nad 8-letnim obowiązkiem uczęszczania do szkoły ludowej, a dalej podczas obrad krajowej konferencyi w Austryi, wygłoszono bardzo trafne zapatrywania, że dziecko dopiero w 13 i 14 roku życia swego jest najbardziej uzdolnione do przyjmowania nauki; tymczasem właśnie w tych latach swego życia ma ono u nas zupełnie opuścić szkołę i oddać się zajęciu praktycznemu, które częstokroć podkopuje i niszczy jego zdrowie. Ażeby więc temu bodaj w części zaradzić, należałoby postanowić, aby obowiązek rozpoczynania nauki zaczynał się po ukończonym 7 roku życia a kończył się w 13.

Konferencya przyjęła wnioski sekcyi

P. Mićkowski przedłożył odpowiedź sekcyi V na pytanie krajowej Rady szkolnej, które tak opiewa: „Jakich warunków wymagać należy od młodzieży szkół ludowych, nieprzechodzącej do szkół wyższych a kończącej 13 rok życia, celem uwolnienia jej od obowiązku uczęszczania do szkoły codziennej i w jaki sposób uwolnienie to należałoby przeprowadzić?“ Sekcya odpowiada: Od obowiązku uczęszczania do szkoły przed upływem 6 lat od chwili wstąpienia do szkoły, należy uwalniać takich 13-letnich uczniów, którzy wykażą się zupełnem sieroctwem lub zupełnem zubożeniem; dalej takich, którzy przesiedlili się do miejsca oddalonego od szkoły o 3 kilometry; takich, którzy są zupełnie niezdolni do pobierania nauki lub którzy nie mogli w 7 roku życia wstąpić do szkoły a w 13 roku życia są rodzicom niezbędnie potrzebni do pomagania w pracy. Co się tyczy sposobu uwolnienia proponuje sekcya, aby miejscowe Rady szkolne decydowały w wypadkach, w których uwolnienie powinno nastąpić.

Na wnioski pojedyńczych delegatów proponuje sekcya przyjęcie następujących postanowień: Kto odbierze dziecko ze szkoły bez świadectwa uwolnienia, podpada karze wymienionej w §. 43 lit. a. ustawy szkolnej. Kto przyjmie dziecko do służby bez takiego świadectwa, ulegnie karze 5—50 zł. lub stosownej karze aresztu Takiej samej karze ulega, kto dziecko odda do służby bez takiego świadectwa.

P. Baranowski podnosi, że sekcya powyższemi wnioskami nie odpowiada wcale na pytanie wystosowane przez krajową Radę szkolną, której chodziło najwyraźniej o objawienie zdania konferencyi, jaki zasób wiedzy powinien uczeń wynieść ze szkoły pospolitej, nim zostanie uwolniony od obowiązku chodzenia do szkoły. Tymczasem sekcya rozebrała tylko zewnętrzną stronę tego pytania a nie odpowiada na rzecz główną; z tego powodu wnosi mowca, aby całą tę sprawę odesłać napowrót do sekcyi. Wniosek ten został przyjęty.

P. Badańczyk przedłożył w imieniu sekcyi VII długi szereg wniosków uczynionych przez rozmaitych delegatów. Pierwszy z tych wniosków tyczy się uregulowania praktyk religijnych młodzieży w szkołach ludowych. Dotychczasowe przepisy i rozporządzenia traktują jasno o feryach głównych, o obchodzeniu świąt głównych katolickich, o praktykach religijnych w ogóle, ale nie dają żadnych wskazówek co do religijnych praktyk miejscowych, jak n. p. czy młodzież ma brać udział w procesyach podczas dni krzyżowych i na Boże Ciało, czy można zadość uczynić życzeniu niektórych proboszczów, aby młodzież co dnia chodziła do kościoła i t. p. Z tego powodu czyni sekcya VII wniosek: „Upraszа się kraj. Radę szkolną, aby w porozumieniu z ordynaryatami uregulowała praktyki religijne i wydała stosowne rozporządzenie“. Bez dyskusyi przyjęto ten wniosek.

Drugi wniosek tyczy się wyjednania u Sejmu funduszów na zaliczki dla nauczycieli szkół ludowych. Wniosek sekcyi w tej mierze opiewa: „Kraj. Rada szkolna upoważni Rady szkolne okręgowe do rozdawnictwa zaliczek z funduszów, które Sejm krajowy przyznać raczy“. Wniosek ten przyjęto.

W kwestyi uregulowania miejscowych nadzorów szkolnych wnosi sekcya, aby nad całym szeregiem wniosków domagających się uregulowania tej sprawy przeszła konferencya do porządku dziennego, albowiem sprawą tą zajmuje się obecnie ankieta szkolna. Wniosek ten upadł, równie jak wniosek p. Bernacikiewicza, ażeby znieść miejscowe nadzory szkolne pod względem pedagogicznym, a natomiast utrzymał się wniosek p. Adamczyka, ażeby inspektorowie miejscowi mieli nadzór tylko pod względem administracyjnym.

Wniosek zniesienia prawa prezenty przez miejscowe rady szkolne wywołał ożywioną dyskusyę. Sprawozdawca sekcyi VII. p. Badańczyk wyłuszczył w dłuższym wywodzie, że prawo prezenty, spoczywające obecnie w rękach miejscowych rad szkolnych, jest niepraktyczne i ubliża po prostu powadze nauczycieli, którzy muszą chodzić od domu do domu i prosić radnych gminnych o głosy. Ale to prawo prezenty jest także niemiłem dla władz szkolnych, które nie zawsze mogą nadać posadę najlepszemu kompetentowi. Dla tych powodów wnosi sekcya: 1) Upraszа się kraj. Radę szkolną o poczynienie kroków, aby prawo prezentowania nauczycieli było przeniesione na okręgowe Rady szkolne a zatrzymane tylko tam, gdzie osoba prywatna z własnych funduszów utrzymuje szkołę i nauczyciela. 2) Upraszа się kraj. Radę szkolną, aby wezwała okręgowe Rady szkolne do wczesnego ogłaszania w czasopiśmie *Szkoła* wakujących posad tymczasowych nauczycieli.

Pp. Gieronis i Szeliga domagają się, ażeby nauczycieli szkół ludowych mianowała kraj. Rada szkolna na propozycye rad okręgowych.

P. Piotrowski sprzeciwia się pierwszemu wnioskowi sekcyi, który dąży do ścieśnienia autonomii gmin.

P. Preisner wnosi przejście do porządku dziennego nad wnioskiem sekcyi.

Konferencya przyjęła obydwa wnioski sekcyi i wniosek p. Gieronisa.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Zagadkowy żywioł).

Niepewne zwycięztwo Gambetty w ostatnich wyborach, w których jako kandydat otrzymał w jednym okręgu bardzo małą większość, ale nie został wybrany dla braku większości absolutnej, spowodowały znanego statystę profesora Wawrzyńca Steina do głębszego zastanowienia się nad tym objawem i przeobrażeniem zapatrywań, które zaszło w umysłach wyborców, wiernych dotychczas swemu przywódcy. Profesor Stein rzadko kiedy zabiera głos w prasie peryodycznej, ale czyni to zawsze, ilekroć idzie w życiu publicznem o ocenienie objawów nie dość wyjaśnionych lub zagadkowych. Przypominamy między innemi jego trafne rozprawy o sprawie irlandzkiej, o gasnącym wpływie Anglii na wypadki międzynarodowe, o znaczeniu w współczesnych dziejach przewagi nad morzem Śródziemnem i t. p. Podawaliśmy je w swoim czasie w streszczeniu.

W najświeższej swojej rozprawie, zatytułowanej: „Epilog w Charonne“, zastanawia się autor nad stanowiskiem Gambetty wobec Francyi. We wstępie ocenia politykę eksdyktatora, który dążył ciągle do władzy, kiedy rodacy ofiarowywali mu zaszczyty. Wszechwładza Gambetty była bowiem uzasadnioną tylko dopóty, dopóki kraj cały nie przejął się zasadami republikańskiemi. Wiedział o tem sam Gambetta, ale mimo to nie porzucił swoich dążności i dlatego spotkał go zawód, którego doniosłości nie przewidywał. Od mowy jego w Cherbourgu do wystąpienia w Charonne upłynął cały rok, który przyniósł wielkie przeobrażenie w umysłach i usposobieniu ludu francuskiego. Z tem wszystkiem — mówi Stein — i najświeższa mowa Gambetty ma znaczenie europejskie i dlatego warto się zastanowić nad porażką, którą poniósł, chociaż sam nie zna jej przyczyn. Dalsze wywody profesora Steina podajemy w przekładzie dosłownym:

„Niepodobna prawie zaprzeczyć, że Gambetta ze stanowiska dyktatorskiego zeszedł do roli przywódcy stronnictwa. Nazwać tego stronnictwa nie można inaczej, tylko stronnictwem republikańskiem. Z drugiej strony jednak niepodobna także zaprzeczyć, że we Francyi nie ma dziś właściwie stronnictwa republikańskiego, gdyż Francya zgadza się jednomyślnie na republikę i są już tylko odcienia stronnictw w republice. Z tą chwilą rozpoczęło się rozprzęganie właściwego pierwiastku stanowiska Gambetty. Szło teraz o to, ażeby wynaleźć nowy pierwiastek. Pierwiastek wojskowy był jednakże za słaby, mieszczański mniej zamożny nie dowierzał Gambecie, średnio zamożny obawiał się go, a silny w zasoby materyalne był dlań nienawistnie usposobionym. Gambetta czuł to dobrze, gdyż Włosi posiadają z tradycyi przenikliwy instynkt polityczny. Jakaż mu pozostała droga? „Jedyna, jaka pozostaje wszystkim tym, którzy patrząc na sprawy obecnie wstrząsające światem widzą tylko jedną stronę medalu. Zrobił on wielce niebezpieczny krok i zaczął ideę republikańską identyfikować z ideą pracy. O właściwej socyalnej kwestyi nie miał pojęcia, wiedział tylko, że wytworzona ona została przez klasę robotniczą. Chciał ją zatem zdobyć przebojem. Udał się do Belleville a ztamtąd do Charonne. Cóż go tam spotkało i jaką także naukę wyciągnąć może z tego wypadku Europa?

„Każde ze stronnictw chce dojść do władzy i każde z nich ma jasno utworzony plan, co uzyskać pragnie za pośrednictwem władzy. Stronnictwo zatem w państwie konstytucyjnem musi się starać o władzę w ten sam sam sposób, w jakim się wyraża wola państwa. Drogą do tego jest droga przekonań wyrażonych za pośrednictwem mowy, jej treści i formy. Stronnictwo milczące nie jest stronnictwem, i jeżeli nie chce użyć mowy, nie chce zostać stronnictwem. Niepodobna sobie bowiem wyobrazić stronnictwa, które nie chce dać wyrazu swych przekonań przez mowę. Gambetta tedy udaje się do Charonne. Tymczasem nikt go tam nie słucha, wszyscy hałasują, tłumią mu słowa w ustach. Rozjątrzony, a bardziej jeszcze zdumiony, znajduje się nagle przed nowem obcem mu dotychczas zjawiskiem. Nie chcą słuchać mowy, mowy republikańskiej pomiędzy republikanami? A jednak od stu lat rządziła Francyą mowa. Są to republikanie i nie chcą ani jednego frazesu o reprezentacyi republikańskiej w osobie jej prezydenta? Czy to jeszcze stronnictwo i co za stronnictwo? Czego właściwie chcą ci wszyscy ludzie, którzy wrzeszczą, zagłuszają go, i czego chcą inni, którzy pozwalają na to? Czyliż istnieje jeszcze jaki porządek stronnictw, jaka walka stronnictw, czy istnieją ich członkowie i przywódcy w siedlisku intelegencyi, w stolicy, którą Wiktor Hugo „miastem miast“ nazywa?

„Daremna praca wysilać się na nierozumienie tego objawu. To co, Gambettę spotkało, nie było dziełem stronnictwa, bo już go niema. Po raz pierwszy w życiu stanął on przed czemś innem, co zaledwo przeczuwał. Dźwignęła się nowa potęga i potrzeba nowej miary. To co spotkało w Charonne przywódcę republiki, nie mogło wyjść od jednego stronnictwa. Jest to zupełnie coś odmiennego od wypadków, do jakich przywykły ludy romańskie i germańskie. Będziemy mieli do czynienia z tym czynnikiem w całej Europie. Na nic się nie przyda nadzieja, że go kupić można; 10.000 ludzi niepodobna kupić. Nie przyda się równie na nic pytać tych ludzi, czego chcą, gdyż oni sami o tem nie wiedzą. Jest to jakiś żywioł pierwiastkowy, olbrzymi, na który nie ma na razie miary, a który objawia się z całą gwałtownością. Chcąc go oznaczyć właściwem mianem, próżnobyśmy szukali innego wyrazu, musimy powiedzieć, że z ducha germańskiego i romańskiego wyłania się jakaś trzecia, dotąd ukryta „narodowość.“ Obecnie objawia się ona we Francyi, ale już nie tylko we Francyi zarysowuje się z ciemnego tła dziejów, gdyż jest ona i w Irlandyi, a wychowuje ją Ameryka północna. Jest to narodowość, która zamiast republiki chce zgłady obu tych ras (romańskiej i germańskiej), ponieważ czuje, że niedorosła im żadną miarą. We Francyi jest to żywioł, który pod Henriotem gilotynował wszystkich przyzwoitych ludzi; który w czasie oblężenia Paryża spalił Tuilerye, czegośmy pojąć nie mogli, szukając celu, który ścinał głowy duchownym; który morduje w Irlandyi właścicieli a jednocześnie szydzi z bilu ziemiańskiego; który wysadza okręty w powietrze, ażeby zubożyć żywioł germański w Anglii, który urąga wszystkim posiadającym tradycye, ponieważ tradycye i nauki dają siłę; żywioł, który z Paul de Kocka przeobraził się w literaturę Zoli i prasę *Nany* i nie chce dłużej słuchać mowców prawiących o wolności, gdyż mowcy ci mogliby przekonać, tak dobrze w parlamencie angielskim, jak na Charonne; żywioł nakoniec, który daje w rękę zbójcom broń palną i petroleum, a nihilistom dyktuje słowa bezwzględnej negacyi. Pod stu postaciami jest to zawsze tylko jeden wielki fakt, a choćbyśmy żywioł ten nazwali celtyckim, czy jest nim w istocie, czy nie jest, to pewna, że zarówno dla rasy romańskiej jak germańskiej jest on niepojętym.

„Na razie pojmujemy tylko jedno, a właściwie rozwiązuje się poniekąd sprzeczność, gdy powiemy, że Gambetta spodziewał się w Charonne spotkać ze stronnictwem i przeciwnikami, a zastał tymczasem zupełnie obcą sobie narodowość i nieprzyjaciół. Nie pojął ich, jak i my ich nie pojmujemy. Może głębiej patrzący wytłómaczą to w inny sposób, ale dla nas nie starczy tu miary zwykłego rozumu. Nietylko Irlandya, ale i Francya podobno będzie się miała nad czem zastanowić.“

KRONIKA

= **JE. ksiądz arcybiskup** Wierzchleyski ma się znacznie lepiej, a polepszenie to utrwala się i jest uzasadniona nadzieja, że będzie postępować statecznie i że sędziwy nasz Arcypasterz podźwignie się z choroby, której początkowy niepokojący okres już minął szczęśliwie.

= **P. Marszałek krajowy** dr Mikołaj Zyblikiewicz zwiedzał wczoraj zakład obłąkanych w Kulparkowie, a mianowicie zaprowadzone tam niedawno gospodarstwo wiejskie, zaopatrujące już w znacznej mierze produktami swemi potrzeby zakładu. Panu Marszałkowi towarzyszyli przy zwiedzeniu zakładu członek Wydziału krajowego dr. Franciszek Hoszard i dyrektor zakładu dr. Neusser.

= **JE. generał broni** bar. Packenj, który w zastpęstwie JCWysokości Arcyksięcia Rainera odbywał lustracyę obrony krajowej, wyjechał wieczór pospiesznym pociągiem do Wiednia Na dworcu pożegnał go korpus oficerski obrony krajowej.

— **Wpisy uczniów** w miejskiej szkole im. Piramowicza we Lwowie odbędą się w dniach 29, 30 i 31 sierpnia w gmachu szkolnym w kamienicy p. Lewakowskiego w rynku l. 10.

= **Wypadek kolejowy.** Wczoraj przy wjeździe pociągu nr. 4 do Chodorowa wykoleiły się maszyna i cztery wozy z powodu źle ustawionej zwrotnicy. Z podróżnych i ze służby pociągowej nikt nie poniósł uszkodzenia.

× **W muzeum przemysłowem** miejskiem oglądać można prawdziwie uwagi godny okaz artystycznego przemysłu, wyrób lwowski, który jest nowym dowodem dawno już zresztą uznanej prawdy, że gdyby rękodzielnikom naszym nie brak było środków, jakie dać może tylko pewność i obfitość odbytu, talentem swym wrodzonym i zręcznością, która robotnikowi polskiemu za granicą zjednała bardzo pochlebną reputacyę, szybko sprostaliby cudzoziemskiej konkurencyi. Okaz, o którym mówimy, jest to wyrób bronzowniczy, robota p. Kleofasa Hobgarskiego, para milutkich małych świeczników, które nie ustępują w niczem podobnym artykułom wiedeńskim i mogą być ozdobą każdego biurka lub kominka. Pan Hobgarski wykonał je podług oryginałów, które są własnością p. Karola Mikolasza. Świeczniki modelowane są w stylu przejściowym z samego schyłku ubiegłego wieku, kiedy to tyle wdzięczne i czyste formy znane pod nazwą stylu Ludwika XVI poczęły już przechodzić w sztywność i sztuczną pretensyonalną imitacyę klasycznej prostoty, charakteryzującą t. z. styl *Empire*. Przypatrując się tym świecznikom trudno niemal uwierzyć, że to wyrób lwowski, tak się odzwyczailiśmy niestety od spotykania wytworniejszych robót miejscowych, osobliwie na polu bronzownictwa. Modelowanie staranne, odlew gładki, montowanie dokładne i troskliwe, cyzelatura misterna — wszystkie ozdoby, jak uwieńczony kapitel kanelowanej kolumny, na którym spoczywa górna część lichtarzy w formie urny, festony spięte na dwóch maskaronach, ornamentyka o tak ulubionym w stylu Ludwika XVI motywie perełkowym — wykonane są czysto i misternie. Zdawałoby się, że się ma przed sobą jeżeli nie wyrób francuski, bo ten do dzisiaj nieprześcigniony jest w całej Europie, to przynajmniej rzecz wyszłą z dobrych fabryk wiedeńskich, choćby takiego Hanuscha albo Hollenbacha — tylko że w zakładach tych głośnych firm zasób przyborów i maszyn, ilość produkcyi, podział specyalnych działów procederu technicznego, ułatwia dokładność i ścisłość roboty, a w naszym wypadku modelatorem, odlewaczem, cyzelatorem musiał być jeden i ten sam pracownik, pozbawiony wszelkich ułatwień technicznych, radzący sobie jak Robinson Crusoe na pustyni. I ten to właśnie wzgląd skłonił nas do zwrócenia uwagi na wyrób, który gdzieindziej nie zasługiwałby może na wzmiankę, jako produkt fabryczny, codzienny i zupełnie powszedni, który jednak wśród naszych stosunków godzien jest osobnego zapisania. Jesteśmy pewni, że znajdzie się amator na ten ładny wyrób, który już swojskością swoją ma poniekąd znaczenie osobliwości.

(=) **Żegluga na Dniestrze.** Piszą nam z Borszczowa: Dnia 21 sierpnia około południa przepłynął parowiec *Blüch r de Wahlstatt* z Halicza do Uścia biskupiego. Marszałek powiatu Borszczowskiego pan Mieczysław hrabia Dunin Borkowski z całą rodziną w towarzystwie wielu osób odbył próbną żeglugę z Uścia biskupiego aż poniżej Olchowca. Próba powiodła się dobrze pomimo że dotychczas na całej odbytej przestrzeni nie przedsięwzięto regulacyi. Inspektor towarzystwa żeglugi na Dunaju z plenipotentem dóbr księcia Blüchera baronem Zedwitzem przedsięwzięli żeglugę z Halicza do Uścia biskupiego dla przekonania się o trudnościach i przybyli szczęśliwie aż do Uścia biskupiego a jak słychać zdaniem ich żegluga na Dniestrze da się uregulować stosownie niew elkim kosztem, albowiem oprócz jednego miejsca niebezpiecznego, poniżej Uścia zielonego, gdzie utrudniają żeglugę skały, i mielizny nie spotyka się na całej przestrzeni aż do Olchowca ważniejszych przeszkód, poniżej zaś do Okop wcale ich nie ma.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu A. N. z pomieszkania zegarek, srebrny remontoir o podwójnej kopercie, z łańcuszkiem srebrnym wartości 40 zł. a stróżowi A. G. z pomieszkania zegarek srebrny kryty i nowy garnitur czarny. Straż policyjna aresztowała J. Hermanna za podejrzane posiadanie strzeleckiej burki zielonem suknem obszytej i surduta z żaglowego płótna. Złożono w policyi znalezioną chustkę popielatą w czarne i białe paski.

(=) **Utonął** w wezbranym Wisłoku dnia 22 b. m. wśród kąpieli uczeń piątej klasy gimnazym rzeszowskiego Stefan Czermiński.

(=) **Piorun** uderzył dnia 14 b. m. o godzinie 4 po południu w stajnię dworską w Olejowie, dobrach hr. Kazimierza Wodzickiego i spalił ją do szczętu, wyrządzając szkodę około 9000 zł.

† **Zmarli.** W Pradze zakończył życie profesor filologii klasycznej na tamtejszym uniwersytecie dr. Gustaw Linker, znany w piśmiennictwie niemieckiem jako komentator Horacyusza. Żył lat 64. W r. 1871 po wojnie francusko-pruskiej Linker napisał odę łacińską na cześć cesarza Wilhelma, za co został przez czeskich studentów znieważony.

— **Kongres krawców**, według dziennika *Nowosti*, ma się zebrać w Moskwie. Głównym celem kongresu ma być wyrugowanie w Rossyi z użycia ubiorów niemieckich i zastąpienia ich czysto rossyjskiemi. W tym celu krawcy zamierzają wydawać specyalny dziennik.

— **Podróże powietrzne** nie bardzo są bezpieczne w tym miesiącu. Jak donosiliśmy, Godard w Wiedniu, Securius w Berlinie i żona tego ostatniego w Baden-Baden jednocześnie znajdowali się w niebezpieczeństwie. Czwarty aeronauta nazwiskiem Armentières, który się puszczał w tych dniach balonem *Eol* z Montpellier został uniesiony przez wiatr nad morze i ciało jego strasznie poranione znaleziono pod latarnią morską w Espignette w departamencie Hérault.

— **Składki na żydów** poszkodowanych podczas napaści w Kijowie i innych miejscach, wyniosły ogółem według ogłoszenia komitetu wsparcia 193.359 rs. W Kijowie rozdano wsparć 90.382 rs., w wioskach okolicznych 8.090 rsr., ogółem wsparto 3.700 rodzin. Reszta rozeszła się na zapewnienia przytułku pozbawionym mieszkań, wysyłanie poszkodowanych do innych miejsc i t. p. W kasie pozostaje jeszcze 11.577 rs.

— **Ludność Warszawy** bez garnizonu wynosi ogółem 379.000, z tych mężczyzn 182.000, kobiet 197.000. Wedle wyznania: katolików 222.000, żydów 127.000, protestantów 18.000, prawosławnych 11.000, ormian 206, mahometan 45, do rozmaitych sekt należących 137.

— **Druga podróż balonowa** Godarda, odbyta we czwartek w Wiedniu, w towarzystwie młodego oficera kawaleryi księcia Solms i Eugeniusza Wolffa z Drezna, który już po raz czwarty puszczał się balonem, odbyła się najpomyślniej. Była to już 1846-ta wycieczka powietrzna sławnego francuskiego aeronauty. Balon spadł w Rannersdorf pod Schwechatem.

KRONIKA PROWINCYALNA.

*** **Biała.** (Smutny wypadek) zdarzył się w Lipniku pod Białą. Zastępca burmistrza w mieście Kentach i członek bialskiej rady powiatowej p. Jan Fox, jadąc z żoną i dwojgiem dzieci, skutkiem przerwania się lejców i spłoszenia się koni na znacznej spadzistości gościńca został z bryczką wywrócony i tak ciężko się potłukł, że mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej w kilka godzin później zakończył życie. Żona i dzieci, równie jak woźnica doznali ciężkiego uszkodzenia, które jednak nie zagraża ich życiu.

*** **Bohorodczany.** (Przy nalewaniu nafty) obchodziła się izraelitka Chana Schottenfeld tak nieostrożnie z ogniem, że nastąpił wybuch tejże i nieszczęśliwa kobieta w skutek doznanego poparzenia w kilka godzin zakończyła życie.

*** **Brody.** (Nadmierne użycie rumu) spowodowało śmierć urlopnika Iwana Antoniuka w Berlinie. Dochodzenie karne przeciw szynkarzowi jest w toku.

*** **Brzozów.** (Podczas pijatyki) w karczmie w Grabownicy zabity został wyrobnik Jan Iżyk. Sprawcy zabójstwa oddani w ręce sądu. Pociągnięte są do odpowiedzialności także osoby, które obojętnie się przypatrywały tej zbrodni.

*** **Kałusz.** (Pod kołem młyńskiem) utracił życie w Uhrynowie chłopak 9-letni, chwilowo pozostawiony bez nadzoru przez matkę, bawiącą się w młynie. Tę ostatnią pociągnięto do odpowiedzialności.

*** **Kolbuszowa.** (Zbrodni dzieciobójstwa) dopuściła się młoda pastuszka w Dzikowie, zadawszy nowonarodzonemu dziecięciu kilka pchnięć widłami. Wyrodna matka przyznała się w sądzie do winy.

*** **Kosów.** (Strącony ze ściany pistolet) nabity w chacie jednego z włościan w Żabiu, wypalił, a kula na miejscu położyła trupem 12-letniego syna tegoż włościanina. Zarządzono dochodzenie sądowe.

*** **Lwów.** (Pożar torfowisk). Położone nad kanałem jaryczowskim łąki torfowe w Zapytowie zatliły się z niewiadomego powodu, wcześnie jednak właściwa władza zapobiegła szerzeniu się ognia.

*** **Myślenice.** (Pies wściekły. — Polowanie na dziki). W Radziszowie pies wściekły pokąsał 7-letniego chłopczynę. W skutek tego zarządzono w powyższych gminach odpowiednie środki weterynaryjno-policyjne — Rządca dóbr Bystra, wyszedłszy późnym wieczorem w pole, z bronią nabitą na dziki, które tam znaczną szkodę wyrządzają, usłyszał szelest w grochowisku i bez namysłu dał ognia w to miejsce z odległości 30 kroków, pewny, że strzela do dzika. W grochu tymczasem ukryty był na szkodzie parobek, Franciszek Czubin, który też otrzymał postrzał przeznaczony dzikowi i ciężko ranny znajduje się w opiece lekarskiej. Śledztwo sądowe w toku.

*** **Stryj.** (Zakład): kto wypije więcej? — pomiędzy gospodarzem Iwaczkowiczem a parobkiem Ilkiem Czudyjewiczem, w karczmie Heni Rothfeld w Koziowej, skończył się w ten sposób, że ten ostatni z zapaśników na drugi dzień skutkiem zatrucia alkoholem życie zakończył. Dochodzenie karne zarządzono.

*** **Trembowla.** (Dwaj myśliwi) w Pantalisze wybrawszy się na polowanie, spostrzegli nad stepowem jeziorkiem żurawie. Przedzierając się tam przez oczerety jeden z nich zapląta się i wpadł. Strzelba jego, której kurki były odwiedzione, wypaliła, a cały nabój ugodził postępującego za nim towarzysza, Grzegorza Żabskiego, tak nieszczęśliwie, że padł trupem na miejscu. Śledztwo sądowe jest w toku.

OSTATNIA POCZTA

Dzienniki wiedeńskie rozbierają ciągle kwestyę zjazdu Najjaśn. Pana z królem włoskim. Okoliczność, że monarcha nie będzie się znajdował wbrew pierwotnemu projektowi w pierwszych dniach października w Ischl, naprowadza dzienniki na domysł, że zjazd obu monarchów nastąpi mniej więcej w tym czasie.

Na onegdajszem posiedzeniu komitetu administracyjnego dla wystawy tryestyńskiej zawiadomiono, że ministerstwo handlu wstawiło do budżetu 30.000 złr. na cele tej wystawy.

Na odbudowanie czeskiego teatru narodowego złożono dotychczas w samych redakcyach pism czeskich przeszło 200.000 zł. Gdy do sumy tej doliczymy składki zbierane po za obrębem Pragi, nie przysłane jednak jeszcze do kasy centralnej komitetu budowniczego, dalej kwoty złożone na ręce burmistrza, dary Najj. Państwa i członków rodziny cesarskiej, dary rady miejskiej w Pradze i miejskiej kasy oszczędności, wreszcie kwotę, jaką wypłaci zakład asekuracyjny, pokaże się, że dzisiaj już komitet zajmujący się odbudowaniem spalonego gmachu rozporządza sumą 750.000 zł.

Russ. Corresp. dowiaduje się, że sprawa zredukowania kontyngensu armii rossyjskiej o 50.000 ludzi została na nowo poruszoną. okazało się bowiem, że oszczędności w umundurowaniu i uzbrojeniu wojska nie wpłyną dostatecznie na zmniejszenie budżetu.

Pismo ludowe półurzędowe, które mieć będzie za zadanie walkę z propagandą rewolucyjną, nosić będzie tytuł *Sielskij Wiestnik* (Kurjer wiejski).

Słychać, że *Gołos* ma otrzymać amnestyę w październiku.

Na całym obszarze Niemiec toczy się od dni kilku z ogromnym ferworem dyskusya nad socyalno-politycznemi planami ks. Bismarcka Kwestyę tę roztrząsają nietylko dzienniki i zgromadzenia wyborcze, lecz i najwybitniejsi ekonomiści, w ogóle jednak plany te, które polegają na zabezpieczeniu robotników z pomocą zaprowadzenia monopolu tytoniowego, nie znajdują poparcia. Właściwi socyaliści z wielką przyjmują je nieufnością. I tak oświadcza przewódca socyalistów Liebknecht, że ks. Bismarck nie będzie w stanie zapewnić socyalizmowi państwowemu zwycięztwa, gdyż takowy dałby się jedynie przeprowadzić na drodze demokratycznej Ks. kanclerz musi zrobić przeto fiasco. Socyaliści nie pomogą mu, wezmą co im da książę, będą jednak więcej żądali i prowadzili rozpoczęte walki aż do skutku.

Ruch antiżydowski w Prusiech nie przygasł jeszcze. Wprawdzie mniej dzisiaj słychać o wybrykach, lecz za to z wielu miejsc donoszą o pogróżkach i rozrzucanych plakatach, zapowiadających wystąpienie przeciw żydom na dniu 2 września t. j. dnia obchodu w całych Niemczech zwycięztwa pod Sedanem. Władze wydały ponownie ostrzeżenie do ludności chrześciańskiej, aby nie dopuszczała się wybryków okrywających niesławą naród niemiecki i poleciły organom bezpieczeństwa publicznego, by zdwoiły czujność i stłumiły w zarodku wszelkie nieporządki.

Kwestya żydowska była przedmiotem szerokich dysput na zwołanej obecnie do Berlina konferencyi ewangielicko - luterańskich duchownych. Pastor Plath, któremu poruczono referat w kwestyi stanowiska kościoła chrześciańskiego do sprawy żydowskiej, przemawiał bardzo namiętnie i zamknął swe wywody, żądając zniesienia równouprawnienia żydów. Inny pastor, deputowany Hammerstein, przyłączył się do argumentów referenta i oświadczył, że błędem byłoby mniemać, iż nie da się odwrócić koła dziejowego. Umiarkowańszem było przemówienie Kleista-Retzowa, który potępiał wybryki przeciw żydom. W końcu zgromadzenie przyjęło rezolucyę pochwalającą ruch antisemicki, potępiającą jednakże czynne napaści na żydów. Owszem należy zapewnić im bezpieczeństwo i prawa obywatelskie. Lud niemiecki natomiast musi zdobyć na nowo i utrzymać najcenniejsze dobra: małżeństwo i szkoły chrześciańskie, zwierzchność chrześciańską.

Zdaje się być rzeczą pewną, że sprawa obsadzenia biskupstwa w Fuldzie zostanie rozwiązaną i to niebawem w sposób taki, jak to miało miejsce z biskupstwem trewirskiem. Jako kandydatów wymieniają już kilku prałatów, wedle *Germanii* jednak nie da się w tej mierze nic jeszcze powiedzieć pewnego.

Dzienniki doniosły niedawno, że papież zamierza obdarzyć namiestnika Alzacyi fldm. Manteuffla, ministra Puttkammera, który, nim objął tekę spraw wewnętrznych, był ministrem oświecenia, i trzecią jakąś osobistość, która miała popierać gorąco nominacyę ks. dr. Koruma, wysokiemi dekoracyami. *Italie* odbierająca informacye z Watykanu, zaprzecza temu i dodaje z swej strony: „Nie ma wątpliwości, że w chwili obecnej ważne powody zniewalają ks. Bismarcka do oszczędzania katolików; przyszłość jednak dopiero pouczy nas, o ile powody te przyczyniają się do nadania kościelno - politycznej kwestyi w Niemczech innej postaci. Walka ta jednak trwa dotychczas a ordery i odznaki honorowe rozdaje się zazwyczaj dopiero po zawarciu pokoju.“

Według dziennika *Voltaire* rezultat wyborów francuskich każe przewidywać, że republikanie tworzyć będą w Izbie grupę bardzo silną i ściśle zwartą, mogącą w każdej chwili wydać z swego łona jednolity gabinet. Nowy duch ożywiać będzie Izbę, która niewątpliwie dokona reform, jakich kraj oczekuje od rządu republiki.

Dziennik *Paris*, podobnież jak *Rép. fr.* daje do zrozumienia, że Gambetta zgodzi się na przyjęcie prezydentury gabinetu.

Pod koniec sesyi angielskiego parlamentu dziennik *Temps* oddaje ministerstwu Gladstona największe pochwały i mówi, że tryumf rządu nie leży w pokonaniu torysów, ale w utrzymaniu wierności i siły stronnictwa liberalnego. Organ City jest pewnym, że kraj nie odmówi nadal swego zaufania gabinetowi obecnemu.

Do rozmaitych okręgów hrabstwa Limerick, w których zachodzi obawa rozruchów agraryjnych, wysłano kolumny ruchome. Policya w Limerick otrzymała doniesienie, że reprezentant pewnej amerykańskiej firmy wyrabiającej machiny piekielne, był w ostatnich dniach w Limerick, i że wysyłka machin znajduje się w drodze. Policya podwoiła czujność.

Z Cetynii telegrafują do *Deutsche Ztg.* że nieprawdziwą jest wiadomość podana w dziennikach londyńskich, jakoby Austrya miała poręczyć zamierzoną pożyczkę czarnogórską. Rząd czarnogórski nie prosił o poręczenie, chociaż prawdą jest, że traktuje z jednym bankiem wiedeńskim o pożyczkę.

Według telegramu *Kurjera Warsz.* z Petersburga, w sferach dyplomatycznych tamtejszych krąży pogłoska, że reprezentant rządu rossyjskiego w Sofii zaprotestował przeciw oddaniu budowy dróg żelaznych w Bułgaryi kapitalistom austryackim.

Politische Correspondenz donosi: Z kół albańskich przez Budue dochodzi nas pewna wiadomość, że Derwisz basza, usiłujący zniewolić plemiona albańskie do służby wojskowej, napotyka na stanowczy opór, który przybiera coraz groźniejsze rozmiary jawnego rokoszu. Mieszkańcy Reki pod Djakową wystąpili zbrojnie przeciw dwom batalionom nizamów, które Derwisz wysłał dla złamania oporu i wybrania rekrutów. Albańczycy z wymienionych okolic nietylko odparli nizamów, ale zabrali im do tego część prowiantu. W Skodrze obiega pogłoska, że rząd w Konstantynopolu odebrał dowody wzmagającego się na nowo ruchu w Albanii, którego celem jest autonomia Albanii pod zwierzchnictwem sułtana, ale z rządami gubernatora, wybieranego przez Albańczyków a nie mianowanego.

Do *Pester Lloyda* piszą z Prizrenia, że Derwisz basza i na zimę pozostanie w Albanii, ażeby utrwalić pacyfikacyę tej prowincyi.

Russ. Corr. donosi, że rząd rossyjski otrzymał wielką liczbę petycyj z tureckiej Armenii o znaglenie Porty do wprowadzenia w życie reform, zapowiedzianych w traktacie berlińskim.

Z Konstantynopola donoszą, że powstanie Arabów w Hedżas przybiera coraz większe rozmiary, wskutek czego rada ministrów postanowiła wysłać tam posiłki, a gubernator Hedżasu otrzymał polecenie przedsięwzięcia energicznych środków, ażeby wysłane przez sułtana do Mekki bogate podarunki nie wpadły w ręce powstańców.

Ponieważ zajęcie przez wojska greckie obwodu Domokos i części obwodu Kardica-Sophodes nastąpiło bez prze-

szkody, komisya międzynarodowa postanowiła, że Almiros i okolice będą mogły być zajęte przez Greków w dniach od 4 do 6 września, a Larissa, stolica Tessalii, w dniach od 11 do 14 września.

Kedyw egipski potwierdził wyrok sądu wojennego przeciw żołnierzom, którzy się dopuścili niesubordynacyi. Przywódcy skazani zostali na dożywotnie ciężkie roboty, mniej winni na trzechletnie ciężkie roboty i dalszą służbę wojskową w Sudanie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 26 sierpnia. *Pol. Cor.* podaje dosłownie podany dawniej w streszczeniu okólnik ministra włoskiego Manciniego w sprawie zajść podczas pogrzebu Piusa IX.

Berlin, 26 sierpnia. *National Ztg.* pisze, że sąd berliński odmówił zaciągnięcia do regestrów handlowych uchwały towarzystwa kolei żelaznych rumuńskich w przedmiocie przeniesienia siedziby zarządu tychże kolei do Bukaresztu.

Paryż, 26 sierpnia. Do dziennika *Temps* donoszą z Saidy, że pułkownik Negrier kazał zniszczyć w Abiod grobowiec marabuta Sidi-Szeika, czczonego przez Arabów, co podnieciło ich fanatyzm.

Belgrad, 26 sierpnia. Piechota i kawalerya pierwszej klasy milicyi narodowej powołane zostały na siedmiodniowe ćwiczenia w robieniu bronią, które się odbędą w końcu października.

Rzym, 26 sierpnia. *Italie* pisze: Nie mamy zamiaru wdawać się w rozbiór kilkakrotnie poruszanej kwestyi podróży króla Humberta do Wiednia i Berlina, ale wolno nam skonstatować przyjęcie, jakie znalazła ta wiadomość. Świadczy ono o najlepszych stosunkach Włoch do Austryi i Niemiec, które są ich naturalnymi sprzymierzeńcami. Stosunki te są dzisiaj serdeczniejsze niż kiedykolwiek. Rządy i ludy odnoszą z tego korzyść. Jeżeli sprawy państwa i polityczne względy pozwolą na podróż króla, czego całem sercem życzymy, będzie ona szczęśliwym wypadkiem, który utwralając powagę Włoch, nie pozostanie bez wpływu na utrzymanie pokoju w Europie.

Ateny, 26 sierpnia. Wojska tureckie opuszczając trzecią sekcyę terytoryów odstąpionych Grecyi podpaliły wieś Kaitza, która spaliła się prawie zupełnie. Delegat grecki zaprotestował w komisyi międzynarodowej przeciw temu barbarzyńskiemu postępowaniu, komisya zaś wezwała władze tureckie, ażeby zarządziły śledztwo i ukarały winnych. Jednocześnie Konduriotis otrzymał polecenie od swego rządu, ażeby w porozumieniu z reprezentantami mocarstw zażądał od Porty, aby jednocześnie ze śledztwem przedsięwzięte zostały kroki zapobiegające powtórzeniu podobnych wypadków.

Tunis, 26 sierpnia. Według doniesień z Suzy w okolicznych miastach i wioskach panuje wielki popłoch z powodu band grożących rabunkiem. Maroderzy rabują i mordują w całej okolicy. Nadzorcy telegrafów, którzy wyruszyli z silną eskortą, ażeby przywrócić komunikacyę między Tunisem a Suzą, musieli wrócić. Gubernator Suzy zabronił wszystkim uzbrojonym Arabom wstępu do miasta. Kilka tysięcy Arabów stoi o 45 kilometrów od Tunisu i 10 kilometrów od Hammamet, gdzie znajduje się oddział francuski.

Waszyngton, 26 sierpnia. Według oznajmienia doktora Reyburnsa wydanego o godzinie w pół do ósmej rano w stanie prezydenta Garfielda nie zaszła materyalna zmiana. Buletyn urzędowy, wydany rano o godzinie w pół do dziewiątej, mówi, że prezydent przepędził noc niespokojnie, sen miał kilkakroć przerywany i kilkakrotnie lekkie deliryum. Dziś rano te objawy chorobliwe znów znikły. Puls 108, temperatura 99 Farenheita (37·3 Celzyusza), oddech 17.

Berno, 27 sierpnia. *Mährischer Korrespondent* donosi, że wniosek przywrócenia przepisów o święceniu niedzieli uczynionym będzie przez prawicę przy dyskusyi nad ustawą przemysłową, i sformułowany zostanie w ten sposób, że nie będzie za sobą pociągał żadnej zmiany ustaw zasadniczych, będzie zatem mógł być uchwalony zwykłą większością. Wniosek brzmieć będzie: że żaden robotnik rzemieślniczy lub handlowy nie może być zmuszony do pracowania w niedzielę i święta, oraz że odmowa pracy w te dni nie stanowi prawnej przyczyny do rozwiązania stosunku służbowego. W nagłych jedynie wypadkach norma ta nie będzie miała zastosowania, ale używający robotników w takim razie do pracy będzie obowiązany do wypłacenia im półtoracznej płacy.

Berlin, 27 sierpnia. (*Tel. pryw.*) Biskup trewirski ks. Korum otrzymał breve papiezkie i udał się do ks. Bismarcka do Warzynu.

Berlin, 27 sierpnia. (*Tel. pryw.*) Tajny radca Halm, kierownik *Polit. Corr.* ogłasza dzieje walki wyznaniowej, na dowód, że dla pogodzenia się potrzeba dokładnie poznać początek i przyczyny starcia. O walce pierwotnie nie myślano, lecz w skutek objawiających się coraz wyraźniej sprzeczności, wystąpiono z granic pierwotnego umiarkowania a to dlatego że z jednej strony rząd, który z tryumfem powrócił z Francyi widział sprzeciwiających się swej powadze kapłanów, z drugiej strony papież był rozżalonym z powodu utraty władzy świeckiej, którą przypisywał wojnie niemiecko-francuskiej. Być może, że teraz zbliżenia się bez wzajemnych uprzedzeń będzie możliwe.

Petersburg, 27 sierpnia. (*Tel. pryw.*) *Porjadok* podaje, jak się zdaje z dobrego źródła, wiadomość o zamierzonem zniesieniu posady naczelnika miasta Petersburga i ustanowieniu na to miejsce urzędu oberpolicmajstra. Na stanowisko to ma być powołanym moskiewski oberpolicmajster Kozłow.

Londyn, 27 sierpnia. (*Tel pr.*) Wczoraj na całej wyspie z wyjątkiem północnej Szkocyi były nadzwyczajne ulewy. W niektórych miejscach deszcz lał przez 16 godzin, wszędzie uszkodzone zostały pola zbożowe, zboże na garściach gnije, ceny żyta i owsa poszły w górę, nadzieje żniwa są bardzo wątpliwe.

Londyn, 27 sierpnia. Według wiadomości z Indyj liczba wojsk Ejuba-Khana znacznie się umniejszyła. Jeden tylko z jego pułków ma więcej niż 400 ludzi. Wojska stojące w Kabulu bardzo są niezadowolone. Ejub wysłał broń, namioty i prowiant w okolice Heratu.

Londyn, 27 sierpnia. Dr. Bradley dyrektor kolegium uniwersyteckiego w Oksfordzie, mianowany został dziekanem opactwa westminsterskiego.

Times otrzymują telegram z Waszyngtonu donoszący, iż gabinet zamierza podać się do demisyi na przypadek śmierci Garfielda.

Waszyngton, 27 sierpnia. Stan prezydenta Garfielda znacznie się pogorszył. Chory traci przytomność i majaczy. Siły upadają. Tylko okoliczność, że chory może jeszcze połykać i że, jak się zdaje, trawi płynne pokarmy, budzi jeszcze nadzieję reakcyi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 26 sierpnia 1881, godzina 2 m. 32. Losy kredytowe 182·—. Węg. akcye kredyt. 350 50, Akcye anglo-austr. 156·50, Akcye banku Union 149·90, Akcye kolei Karola Ludwika 334·—, Akcye kolei północnej 233·50, Akcye kolei południowej 146·50, Akcye kolei Alföld. 175·50, Akcye kolei Elżbiety 213·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 183·—. Akcye kolei węg. północno-wschodniej 169·75, Wiedeńskie losy 134·75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 97·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 101·75, Losy regulacyi Cissy 113·00, Losy tureckie 26·75, Węgierska renta 117·80, Akcye banku związkowego 140·40, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·25¼, Węgierskie losy 124·75, Marka niemiecka —·—. Usposobienie ożywione.

Wiedeń, 26 sierpnia 1881, godz. 5 min. 42. Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 27 sierpnia 1881, godzina 10 m. 47, Akcye kredytowe 3 3·60, Anglo-Austr. 156·—, Akcye banku Union 149·20, Kolej Karola Lud. 323·—, Południowa 145·75 Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny — —, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·35½, Rubel papierowy 1 25¾, Usposobienie chwiejne.

Telegramy zbożowe z dnia 26 sierpnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 13.— do 13·25 zł., żyto 9·75 do 10·20 zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 37·75 do 38·— zł Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 13·— do 13·05 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) 13·25 do —.— zł. — Berlin: Pszenica żółta (na lipiec). 234·50 m., żyto —·— m., spirytus 59·80 m., olej rzepakowy 57·20 m., — Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 71·50 fr., olej rzepakowy 83·— fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —.—, spirytus —·—, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica —.—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Z Krakowa: o godz 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz ? min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz 3 min 32 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mięszany);

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 26 sierpnia 1881

(bez kupona bieżącego)

	płacą	żądają
1. Akcye za sztukę		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	322 75	326 —
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	183 —	186 —
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	310 —	314 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	256 —	260 —
2. Listy zast. za 100 zł.		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101 85	102 85
" " " 4 pr. w. a.	96 40	97 40
" " " 5 pr. okresowe	101 85	102 85
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102 80	103 80
" " " 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	102 75	103 75
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	103 75	106 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	93 —	94 —
4. Obligi za 100 złr.		
Indemniz. galic. 5 proc. m. k.	102 —	103 —
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	102 50	103 50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	103 —	104 —
5. Losy miasta Krakowa	19 50	21 50
" " Stanisławowa	24 —	26
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 47	5 57
Dukat cesarski	5 48	5 58
Napoleondor	9 31	9 41
Półimperyał	9 55	9 65
Rubel rossyjski srebrny	1 50	1 65
" " papierowy	1 24	1 26
100 marek niemieckich	57 —	57 75
Srebro	99 50	100 50
Kupony w srebrze	99 25	100 —

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 24 sierpnia 1881

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	7 55	77 70
luty-sierpień	77.50	77 75
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	78 35	78.50
kwiecień-październik	78.35	78 50
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	123 25	123 50
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	131.50	132.—
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	133.25	133 75
" " 1864 po 100 zł.	175 75	176 25
" " 1864 po 50 zł.	174.—	175 —
Renty Com po 42 lir. austr.	30 —	— —
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 pr.	144.25	144.75
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	101 25	101.50
Renta papierowa 5% z. r. 1881	95.95	96.15
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	94 10	94.25
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	106 50
Bukowiny	101 50	102.—
Galicyi	102 —	102 50
Niższej Austryi	105.50	106.50
Siedmiogrodu	99 —	99.50
Węgier	98.50	99.—
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emis. zł. 120	162.75	163 —
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	367.25	367.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł	845 —	850.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 300 złr.	835 —	837 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	617.—	618 —
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł.	214 25	214 75
Kol. Preszów-Tarn. (w.cz.) a 200 zł	— —	—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2332	2337 —

	płacą	żądają
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	331 —	331 50
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	184.50	185.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	362 25	363 75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	147. —	147 50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	169 25	169 75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	101.50	101.75
" " " " premiowe po 3%	103.50	104.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104 50
" " " " w 20 l. 7 pr.	——	107.—
" " " " w 36 l. 5½ pr	99.—	— —
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	96 30	96.80
" " " " " po 5 proct.	102 25	102 75
" " " " " po 5 proct w 37 latach zwrotne	102.25	102 75
Gal. banku hip. po 6 proc	103 —	103.30
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	105.—	106. —
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.10	101.30
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	100.—	100.50
" Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	103.—	103 50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	94.80	95.20
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	94.50	95.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	106.—	—.—
" " po 100 zł. w. a.	101.75	102.25
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.75	99.90
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 zł. 5 proc. w srebrze z r. 1865	96 75	97.—
z r. 1867	100.25	101.—
z r. 1868	97 80	98 10
z r. 1872	96.50	97.—
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 proc. w sr.	94 30	94 70
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	181 75	182 25
Clarego po 40 zł. m. k.	40.25	40.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	112.—	112.50

	płacą	żądają
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.50	—.—
Losy miasta Krakowa	20.25	20.50
Pożyczka miasta Lubiany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	40 50	41 50
Palfiego po 40 zł. m. k.	41.—	41.25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	19.50	20 —
Salma po 40 zł. m. k.	51.25	51.75
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.75	49 25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25.40	25.80
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.50	128.50
" " po 50 zł. w. a.	65.50	.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	31.—	31.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	41.75	42. —
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n	—.—	— —
Londyn za 10 ft. szt.	117 65	117.80
Paryż za 100 fr.	46.50	46.55

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5 55.—	5.57.—
" pełnej wagi	5.59 —	5.61.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9 34.—	9.34 50
Rossyjski imperyał	9.58.—	9 60.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 26 sierpnia 1881

	zł.	ct
Jednolity dług państwa w banknotach	76	90
" " " w srebrze	77	90
Renta w złocie	93	40
Losy pożyczki z roku 1860	131	25
Akcye banku austro-węgierskiego	833	—
" " kredytowego	356	50
Londyn	117	75
Srebro	—	—
Napoleondor	9	35½
Dukat cesarski men.	5	55
100 marek niemieckich	57	40

Przyjechali do Lwowa
dnia 27 sierpnia 1881.

Hotel George'a.

Pp Książę J. Sapieha z Biłki. M. Wołański z Pauszówki. W. Osmólski z Góry. S Karaszewicz z Podola rossyjskiego.

Hotel Langa.

Pp. W. Maniaski z Przemyśla Dr J. Binder z Tarnopola. H. Grotjan z Drezna.

Hotel Europejski.

Pp. S. br. Horoch z Meranu. J. Horodyński z Krucheli. E Kuczkowski z Kołomyi J. Horodyski z Kociubinieć.

Hotel Angielski.

Pp W. Wołański z Duplisk. W. Koziebrodzki z Chłopiec E. Łoziński z Potoka. S Kutowski z Rudy J. Kuchinka z Czerniowiec.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. J. hr. Drohojowski do Drohojowa M hr. Grocholski do Brodów S hr Grocholski do Brodów. J. Sumowski do Gródka. W. Żarski do Kulawy. J. Jakubowicz do Łużan.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
z dnia 27 sierpnia 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 735.14mm. Psychrometr suchy + 16.5°C. Psychrometr wilgotny + 15.2°C Prężność pary 12.1mm. Wilgoć 86%. Zachmurzenie 0. Wiatr S1 Ozon 7.

Temperatura powietrza + 13.2°R
Barometr opada.
Stan barometru nad poziom morza 759.64mm.

NADESŁANE.

Dziennik Urzędowy.

(6135 1—3) **Edykt.**

L. 5721. C. k. sąd powiatowy m. d. S. II we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, iż na żądanie c. k. uprzyw akc. banku hipotecznego we Lwowie, celem zaspokojenia resztującego kapitału 636 złr. 42 ct. z pn. odbędzie się w tut. sądzie na jednym tylko terminie dnia 12 września 1881 o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż realności wedle dom. 2 pag. 4 n. 3 haer., a względnie wykazu hip. l. 74 księgi now. gminy katastr. Siechów dłużnika Jana Kulczyckiego własnej, w Siechowie pod l. k. 2 położonej, z tem, że na powyższym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania za jakąkolwiekbądź cenę ryczałtowo sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa jest 3095 złr. a. w. Wadyum 5 prc. a mianowicie 155 złr. w. a., zaś dla wierzycieli hipotecznych po dniu 12 kwietnia 1881 intabulowanych, lub którymby uchwała licytacyjna, lub późniejsze doręczone być nie mogły, ustanowiono kuratora adw. Dra Dobrzańskiego z zastępstwem adw Dra Józefa Smolki.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.

Lwów 8 czerwca 1881.

(6102 1—3) **Edykt**

L. 1228. W c. k. sądzie powiatowym w Kałuszu odbędzie się w dniach 12go września, 27go września i 13go października 1881 o 10 rano licytacyjna sprzedaż realności pod lk. 29 w Nowym Kałuszu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, do Jakóba Sebastiana należącej, na 2443 zł. 30 ct. aw. oszacowanej, na zaspokojenie pretensyi Samuela Rudolfa w kwocie 289 zł. zpn. a to przy pierwszych dwóch terminach nie niżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś i niżej tejże.

Wadyum wynosi 244 zł. 30 ct. w. a.

Protokoła zastawniczego, opisania i oszacowania, tudzież reszta warunków licytacyjnych są w registraturze sądowej do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy
Kałusz 30 maja 1881.

(6112 1—3) **Konkurs.**

L 1556. Posada, ewentualnie więcej posad systemizowanych dyetaryuszów tabularnych przy c. k. sądzie krajowym lwowskim z płacą dzienną 1 zł. 30 ct. w. a., prawem posunięcia się na wyższą płacę dzienną 1 zł. 80 ct. w. a, i prawem emerytury (prowizyi) po upływie 10cio letniej służby są do obsadzenia.

Ubiegający się o posadę mają wnieść swe podania z wykazem wieku, biegłości w manipulacyi sądowej wiadomości języków krajowych (polskiego, ruskiego i niemieckiego) tudzież języka łacińskiego i złożenia egzaminu tabularnego w myśl rozporządzenia z dnia 10 czerwca 1855 Nr. 101 dz. u p. do dnia 6 października 1881 do Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie.

Kandydaci wojskowi wedle § 5 ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Nr. 60 dz. u. p. ukwalifikowani w ogóle do posad urzędników manipulacyjnych przy nadaniu powyższych posad o tyle tylko uwzględnieni zostaną, o ile takowi powyż wymaganą specyalną kwalifikacyę wykażą.

Z Prezydyum c. k. sądu krajowego
Lwów dnia 23 sierpnia 1881.

(6034 1—3) **Edykt.**

L. 34372. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że na dniu 30 lipca 1881 l. 34372 wniósł Antoni Bogdanowicz przeciw Lazarzowi Hordyńskiemu pozew o uznanie praw własności realności pod l. 195 1/4 we Lwowie.

Ponieważ pozwany Lazarz Hordyński z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomy, przeto został dla niego a w razie jego śmierci dla jego z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców lub prawonabywców kurator w osobie adw. dr. Hryszkiewicza z dodaniem zastępcy w osobie adw. dr. Gajewskiego ustanowionym.

Wzywa się zatem Lazarza Hordyńskiego a względnie jego spadkobierców lub prawonabywców, ażeby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub też innego zastępcę ustanowili i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej następstwa szkodliwe z zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. Sądu krajowego
Lwów 6 sierpnia 1881.

(6003 1—3) **Edykt.**

L. 12795. C. k. sąd miejsko delegowany dla spraw cywilnych w Krakowie podaje do wiadomości iż w sądzie tutejszym toczy się pertraktacya spadkowa po ś. Józefie Włodarskim zmarłym beztestamentalnie dnia 30 sierpnia 1849 w Węgrzcach.

Gdy miejsce pobytu dziedzica ustawowego Katarzyny z Tusińskich Włodarskiej dziedziczącej przez głowę zmarłego jej męża Józefa Włodarskiego (syna ś. Józefa Włodarskiego), sądowi nie jest wiadomem, przeto wzywa się ją aby w przeciągu jednego roku od daty tegoż edyktu w sądzie się zgłosiła, lub deklaracyę do spadku wniosła, w razie bowiem przeciwnym postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się dziedzicami i z ustanowionym dla tejże kuratorem adw. Drem Trojanowskim przeprowadzoną będzie.

Kraków 6 lipca 1881.

(6002 1—3) **Edykt.**

L. 6535. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu S. M. Rappaporta, że z przyczyny wniesionej przeciw niemu przez firmę handlową „Thain & Kary" w Wiedniu pod dniem 13 sierpnia 1881 l. 6535 prośby o wydanie nakazu zabezpieczenia według art. 29 l. 1. u. w. sumy wekslowej 500 zł. w. a. p. adwokata Dra Heynego ze zastępstwem przez p. adwokata Dra Mijakowskiego w Złoczowie kuratorem dla niego ustanowiono, że przeto jego rzeczą będzie temuż kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić lub też innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów 13 sierpnia 1881.

(6004 1—3) **Edykt.**

L. 11694 C. k. sąd pow. m. del. w Tarnowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Kliszkę, powołanego do spadku Jana Kliszki na dniu 4 grudnia 1880 r. w Bobrownikach małych zmarłego, aby w przeciągu roku do tutejszego sądu się zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Wojciechem Kliszkiem dla niego ustanowionym.

Tarnów dnia 16 lipca 1881.

(6047 1—3) **Edykt.**

L. 8164. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Kołomyi ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Aby Halm przeciw Michałowi Tkaczuk pto. 49 zł. w. a. z pn odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 328 w Ispasie w trzech terminach: dnia 27go września, 2go października, i 29go listopada 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 315 zł. w. a. przy trzecim także i poniżej takowej sprzedaną będzie.

Cena wywołania 315 zł.
Zakład 31 zł. 50 ct.
Kołomyja dnia 30go czerwca 1881.

(6030 1—3) **Edykt.**

L. 7810. C. k. sąd powiatowy w Wojniczu wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Jana Uszka, aby się w przeciągu jednego roku licząc od trzeciego ogłoszenia tego edyktu do spadku po Jakóbie Uszku d. 10 grudnia 1877 w Bogumiłowicach z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli zmarłym zgłosił, w przeciwnym bowiem razie spadek z ustanowionym dlań kuratorem Grzegorzem Kawą przeprowadzonym będzie.

Wojnicz dnia 30 maja 1881.

(6014 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2789. W sądzie tutejszym odbędzie się dnia: 28 września, 24 października, 14 listopada 1881, o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności pod l. kons. 175 w Kokowie składającej się z 8 morgów gruntu i budynków Błażeja Graczasza własnej, niehipotecznej na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim niżej takowej.

Cena szacunkowa stanowi 1000 zł
Wadyum 100 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Słomień 30 czerwca 1881.

(6048 1—3) **Edykt.**

L. 9571. C. k. sąd powiat. m. deleg w Nowym Sączu czyni wiadomem, że w dniu 28 grudnia 1849 zmarł w Nawozowy Fabian Mirek z pozostawieniem pisemnego kodycylu z dnia 4 stycznia 1848 w którym Fabianowi Mirkowi dożywotnie używanie po zostałego spadku gospodarstwa pod l. 63 w Nawojowy położonego lub odpowiedni z tegoż spadek zapisał, sąd nie znając miejsca pobytu Fabiana Mirka wzywa go, by w przeciągu roku jednego od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu licząc, zgłosił się w tymże sądzie i oświadczenie do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowanym z dziedzicami którzy się zgłosili i z kuratorem Wojciechem Mirkiem dla niego ustanowionym

C. k. sąd powiat. m. dlg.
Nowy sącz d. 25 listopada 1880.

(6080 1—3) **Edykt**

L. 3308 C. k. sąd powiatowy oznajmia, że Jakób Głuch umarł d. 20 marca 1878 z pozostawieniem ostatniej woli a syn jego Józef Głuch umarł d. 6 czerwca 1878, bez rozporządzenia ostatniej woli.

Powołanego do tych spadków z miejsca pobytu niewiadomego Piotra Chodackiego wzywa się, aby w przeciągu jednego roku deklaracyę do spadku wniósł, inaczej bowiem postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dlań kuratorem adw. Dr. Stefanem Grudzińskim przeprowadzone zostanie.

Chrzanów dnia 1 kwietnia 1881.

(6016 1—3) **Edykt**

L 2581. C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 122 zł. 36 ct. w. a przymusowa sprzedaż realności pod l. 22 w Młynowcach położonej, dłużnika Michała Sawiów własnej, na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w dniach 22 września, 19 października i 16 listopada 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę wywołania 600 zł. w. a. lub wyżej tejże zaś na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyi przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Zborów dnia 27 marca 1879.

(6043 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3559. Dnia 17 października, 17 listopada i 16 grudnia 1881 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą zostanie w tut. sądzie publiczna przymusowa sprzedaż trzech piątych (3/5) części realności, pod Nr. 245 w Tyśmienicy położonej ciała tabularnego niestanowiącej do Ignacego i Maryi Jamnickich należącej, na zaspokojenie pretensyi Samuela Sachs w kwocie 100 zł. w. a. z pn. cena wywołania wynosi 270 zł. zaś wadyum 27 zł. w. a.

Resztę warunków, tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w t. s. Registraturze, zaś o zaległościach podatku można dowiedzieć się w c. k. Urzędzie podatkowym w Tłumaczu.

Z c. k. sądu powiatowego
Tyśmienica 20 lipca 1881.

(6000 1—3) **Edykt.**

L. 9942 Samborski c. k. sąd obwodowy jako wekslowy wzywa posiadacza zgubionego wekslu z daty Stryj dnia 5 maja 1881 na 318 zł. opiewającego przez Izaaka Feilera akceptowanego z terminem płatności za sześć miesięcy od dnia wystawienia, ażeby do 45 dni rzeczony weksel przedłożył, w przeciwnym bowiem razie weksel rzeczony będzie amortyzowanym.

Sambor 2 sierpnia 1881.

(6010 1—3) **Edykt.**

L. 2545 W dniu 20 września 1881 o godzinie 10 z rana odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nk. 44/94 w Wampierzowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Tomasza Kozła własnej, na rzecz Banku galic. dla handlu i przemysłu w kwocie 115 zł. pod warunkami uchwałą z dnia 12 czerwca 1881 l. 3773 dozwolonemi.

C. k. Sąd powiatowy.
Radomyśl dnia 25 czerwca 1881.

(5992 1—3) **Edykt.**

L. 8770 Pańka Dziobaka z Opolskka uznano za marnotrawcę i ustanowiono dlań kuratorem Kasyana Kolidę w Opolsku zamieszkałego.

Sokal dnia 25 lipca 1881.

(6137) **Konkurs.** L 1717.

W tutejszym okręgu administracyjnym jest do obsadzenia kilka posad nadinspektorów podatkowych w VIII klasie rangi ewentualnie inspektorów podatkowych w IX klasie rangi i koncypistów w X klasie rangi.

Kompetenci winni swe podania, zaopatrzone w dowody przepisanego uzdolnienia i znajomości języków krajowych, wnieść w przeciągu czterech tygodni do Prezydyum c. k. krajowej dyrekcyi skarbu w drodze przełożonej władzy.

We Lwowie dnia 24 sierpnia 1881.

(6100) **Ogłoszenie.**

L 223 Dochodzenia miejscowe w sprawie założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Złotniki rozpoczną się dnia 6go września 1881.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może przed kierującym dochodzeniami się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego
Tarnopol dnia 24 sierpnia 1881.

L. 14508. **Ogłoszenie.** (6088)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł: na mocy §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. p, że treść artykułu umieszczonego w numerze 62 czasopisma „Diło" z dnia 20 i (8) sierpnia 1881 pod napisem: „Nie ma nad wolność w Polsce" w ustępie od początku aż do słów: „predstawyły Gaz. Narod. i Dziennik pol." zawiera znamiona występku z §. 300 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów dnia 23go sierpnia 1881.

(5958 3—3) **Obwieszczenie.** L. 41003.

1. Istniejące na podstawie §. 14 ustawy z dnia 14 maja 1874 szkoły dla aspirantów oficerskich obrony krajowej: w Wiedniu, Wiener Neustadt, Bernie, Znaimie, Gracu, Pradze, Krakowie, i Insbruku będą, w miarę zgłoszeń, na rok szkolny 1881/82 z dniem 1 grudnia 1881 otwarte; podobnież mają być założone szkoły filialne na tenże rok szkolny i w innych miastach głównych i większych, jeśli się zgłosi dostateczna liczba aspirantów.

2. Głównym celem tych zakładów jest gruntowne wykształcenie aspirantów c. k. obrony krajowej, tudzież innych do broni nieobowiązanych aspirantów na kadetów (oficerów) w nieczynnej służbie.

3. W tym celu odbywać się będą jak dotychczas kursy wieczorne i w miarę zgłoszeń także dzienne.

4. Zakres przedmiotów w tych kursach wykładać się mających zasadza się na planie naukowym ustanowionym dla szkół ochotników jednorocznych.

5. Nauki udziela się we wszystkich przedmiotach bezpłatnie, również bezpłatnie dostarcza się potrzebnych naukowych książek, przyborów do pisania i rysowania.

6. Nauka w kursach wieczornych odbywać się będzie w dnie powszednie od godziny 7 do 9 wieczorem i po części także przez kilka godzin w dnie niedzielne i świąteczne.

7. Wykłady teoretyczno-praktyczne ukończą się wszędzie z dniem ostatniego lipca 1882.

8 Miesiące sierpień i wrzesień są przeznaczone na praktyczne ćwiczenia.

9. W październiku odbędą się egzamina ostateczne.

Warunki przyjęcia:

1. Aspiranci, pragnący osiągnąć wykształcenie na kadetów (oficerów) nieczynnej służby, mają prawo wybrać sobie miejscowość, w której chcą do szkoły uczęszczać, jeżeli nie chcą korzystać z innych dobrodziejstw etatu obrony krajowej, jak te, które przyznaje powyższy piąty ustęp.

2. Utrzymanie skarbowe podczas uczęszczania do szkoły oficerskich aspirantów może być przyznane w zasadzie tylko aspirantom z żołnierstwa nieczynnej obrony krajowej.

Zamierzający ubiegać się o to aspiranci tej kategoryi, którzy się tem samem zrzekają wolnego wyboru miejscowości szkolnej (punkt I), będą, w razie ogólnego ich uzdolnienia, wcześnie powołani przez właściwe komendy batalionów i w celu ciągłego uczęszczania na kurs dzienny w szkole, która przez c. k. Ministerstwo obrony krajowej oznaczoną będzie, zostaną przydzieleni dla utrzymania, do kadru instrukcyjnego, znajdującego się w dotyczącej miejscowości szkolnej.

Ewentualne odesłanie do tej miejscowości nastąpi na koszt rządowy.

Na czas wspomnianego wyżej przydzielenia, otrzymają tacy aspiranci tak samo jak ci, którzy ze systemizowanego stanu prezencyjnego Kadrów są wyjątkowo wydzieleni należytość szarży odpowiedniej, prócz tego mieć będą korzyści przyznane frekwentantom c. k. szkół kadeckich i pobierać miesięczny ryczałt w kwocie 6 zł. na sprawienie podręczników, celem obszerniejszego wykształcenia się, za pomocą własnych studyów.

Czas spędzony od rozpoczęcia się aż do ukończenia kursu naukowego, będzie się im liczył wprawdzie tylko pojedynczo, jednak jako służba czynna, równie też jak tym aspirantom z żołnierstwa nieczynnej obrony krajowej, którzy, pozostając nadal w tym stosunku służbowym, zgłosili się do uczęszczania o własnym koszcie na kurs całkowity, tak pod względem trwania, jakoteż co do wszystkich przepisanych przedmiotów naukowych (punkt I).

3. Podania, najściślej według powyższych wskazówek ułożone, należy wnieść najdalej do 25 października b. r. do tej c. k. komendy obrony krajowej, w okręgu której aspiranci mieszkają.

Aspiranci ze stanu cywilnego mają zaopatrzyć swe podania w dokumenta wykazujące daty urodzenia, przynależności do gminy, ogólnego wykształcenia, środków utrzymania, stanowiska społecznego i nienagannego zachowania się, które to dokumenta winny być potwierdzone przez polityczne lub policyjne władze miejsca ich zamieszkania, a jeśli są państwowymi, lub takimi urzędnikami, którzy jako równorzędni państwowym są uznani, przez naczelników urzędów dotyczących.

Aspiranci z żołnierstwa nieczynnej obrony krajowej, mają do podań przyłączyć dowód nabytego ogólnego i wojskowego wykształcenia.

Wiedeń dnia 19 lipca 1881.

Z c. k. Ministerstwa obrony krajowej.

Kundmachung.

Die auf Grund des § 14 des Gesetzes vom 14 Mai 1874 dermalen bestehenden Landwehr-Offiziers-Aspiranten Schulen in Wien, Wiener-Neustadt, Brünn, Znaim, Graz, Prag, Krakau und Innsbruck werden, nach Maßgabe der erfolgenden Anmeldungen, für das Schuljahr 1881/2 am 1. Dezember 1881 eröffnet und wird die Etablirung weiterer derlei Schulen in anderen Landeshaupt- und sonstigen größeren Städten, im Falle sich eine genügende Anzahl von Aspiranten meldet, auch für dieses Schuljahr in Aussicht genommen.

Der ausschließliche Zweck dieser Anstalten besteht in der gründlichen Heranbildung von Aspiranten der k. k. Landwehr und auch von sonstigen, der Wehrpflicht nicht unterliegenden Bewerber zu Kadeten (Offizieren) im nicht aktiven Verhältniße.

Hiezu werden, wie bisher, Abend- und nach Maßgabe der diesbezüglichen Anmeldungen, auch Tages-Kurse eröffnet.

Der Umfang der in diesen Kursen zum Vertrage gelangenden Gegenstände gründet sich auf den für die Schulen der Einjährig-Freiwilligen normirten Lehrplan.

Der Unterricht in sämmtlichen Gegenständen, sowie die erforderlichen Lehrbücher werden unentgeltlich geboten und werden an den Abend-Kursen auch die Schreib- und Zeichnen Requisiten kostenfrei verabfolgt

Zu dem Unterrichte in den Abendkursen werden an Werktagen die Abendstunden von 7 bis 9 Uhr und theilweise auch einige Stunden an den Sonn- und Feiertagen in Anspruch genommen.

Die teoretisch-praktischen Vorträge werden allenthalben mit letztem Juli 1882 beendet.

Die Monate August und September sind zur Vornahme praktischer Uibungen bestimmt

Im Monate Oktober finden die Schlußprüfungen statt

Aufnahms-Modalitäten:

1. Aspiranten, welche ohne Inanspruchnahme einer anderen, als der im vorstehenden Alinea 5 gewährten Begünstigung seitens des Landwehr-Etats — die Ausbildung zum Kadeten (Offiziere) des nicht aktiven Standes anstreben, bleibt die Wahl des Schulortes überlaßen.

2 Die aerarische Verpflegung während der Frequentirung einer Offiziers-Aspiranten-Schule kann grundsätzlich nur Aspiranten aus dem Mannschaftsstande der nicht aktiven k. k Landwehr zugewendet werden.

Die hierauf reflektirenden Aspiranten dieses Verhältnißes, bei welchen die freie Wahl des Schulortes (Punkt 1) entfällt werden, im Falle ihrer allgemeinen Eignung, von den zuständigen Bataillonskommanden rechtzeitig einberufen und behufs ungeschmälerten Frequentirung des Tages-Kurses an einer vom Ministerium für Landesvertheidigung bezeichnet werdenden Offiziers-Aspiranten-Schule, dem im betreffenden Schulorte etablirten Instruktions-Kadre in Verpflegszutheilung übergeben

Die eventuelle Absendung dahin erfolgt auf aerarische Kosten

Auf die Dauer der vorgedachten Zutheilung erhalten diese Aspiranten gleich den, dem systemisirten Präsenzstande der Kadres entnommen die chargenmäßigen Gebühren; außerdem werden denselben die den Frequentanten der k. k Kadettenschulen zugestandenen Begünstigungen und ein für die Anschaffung von Schreib- und Zeichnen-Requisiten und Materiale bestimmtes monatliches Pauschale von 6 fl. österr. Währ. zugewendet

Die vom Beginne bis zur Beendigung des Lehrkurses zugebrachte Zeit wird ihnen, sowie jenen Aspiranten aus dem Mannschaftsstande der nicht aktiven Landwehr, welche unter Belassung in diesem Verhältniße — sich zur Frequentirung eines Kurses in seinem vollen Umfange rücksichtlich der Dauer sowohl, als der sämmtlichen vorgeschriebenen Lehrgegenstände auch auf eigene Kosten gemeldet haben (Punkt 1) zwar nur einfach, jedoch als aktive Dienstleistung gerechnet.

3. Die nach Vorstehendem genauestens zu präzisirenden Gesuche sind längstens bis 25ten Oktober 1881 an jenes k. k Landwehr- (Landesvertheidigungs-) Kommando zu leiten, in dessen Bereiche die Aspiranten domiziliren

Bewerber aus dem Civilstande haben ihre Gesuche mit dem von der politischen oder Polizei-Behörde des bezüglichen Aufenthaltsortes (bei Staats- und diesen gleichgestellten Beamten von den Vorständen der betreffenden Aemter) ausgefertigten Nachweise über die Geburts-Daten, den Zuständigkeitsort, die genoßene allgemeine Bildung, die Subsistenz-Mittel, gesellschaftliche Stellung, und einen tadellosen Lebenswandel zu instruiren

Seitens der Aspiranten aus dem Mannschaftsstande der nicht aktiven Landwehr ist den Gesuchen der Nachweis über die genoßene allgemeine Bildung und gewonnene militärische Ausbildung zuzulegen

Wien, am 19. Juli 1881.

Vom k. k Ministerium für Landesverteidigung.

ОБѢЩЕНЬЕ.

1. Находячій сѧ на основаню §. 14 закона зъ дня 14. Мая 1874 школы для офицерскихъ аспирантôвъ милиціи краевой въ Вѣдню, Вѣнеръ-Нейстадтъ, Берни, Градцȣ, Празѣ, Краковѣ и Инсбрȣкȣ, бȣдȣтъ по мѣрѣ зголошень на шкôльный рôкъ 1881/82 съ днемъ 1. Грȣдня 1881 ôткрытû; такожъ маютъ бȣти заведенû дочерніи школи на сей рôкъ шкôльный и въ иншихъ головныхъ, або бôльшихъ мѣстахъ въ слȣчаю зголошеня сѧ аспирантôвъ въ достаточнôмъ числѣ.

2. Головною задачею сихъ заведеніи есть основное образованье аспирантôвъ ц. к. милиціи краевой, такожъ иншихъ до орȣжя необовязаныхъ аспирантôвъ на кадетôвъ (офицерôвъ) въ недѣятельнôй слȣжбѣ.

3. Въ тôй цѣли бȣдȣтъ ôтбȣватисѧ якъ до теперъ вечерніи кȣрса, а по мѣрѣ зголошеній такожъ дневніи кȣрса.

4. Подставою обемȣ преподаваемыхъ въ сыхъ кȣрсахъ предметôвъ есть оучебный планъ оустановленый для шкôлъ однорôчныхъ охотникôвъ.

5. Наȣка преподае сѧ во всѣхъ предметахъ безплатно, так само достарчае сѧ шкôльныхъ книжокъ и приборôвъ до писаня и рисȣваня безплатно.

6 Наȣка въ вечерныхъ кȣрсахъ бȣде ôтбȣвати сѧ въ бȣдніи дни ôтъ годины 7 до 9 вечеромъ, ипочасти также черезъ кôлька годинъ въ недѣлѣ и дни сваточніи.

7. Теоретично-практичніи преподаваня окôнчать сѧ всюди съ послѣднимъ днемъ липця 1882.

8. Мѣсяць Серпень и Вересень сȣть призначенû до практичной вправи.

9. Въ мѣсяцю Жовтню ôтбȣдить сѧ окончательний испытъ.

Оусловія принятя:

1. Аспиранты, желаючи полȣчити образованье на кадетôвъ (офицерôвъ) недѣятельной слȣжбы, маютъ право выбрати собѣ мѣстцевôсть, въ котрôй хотятъ посѣщати школȣ, если не хочȣтъ користати съ иныхъ благодѣйствъ скарбȣ милиціи краевой, крôмъ тыхъ, котрû признае оупомянȣтый 5 оустȣпъ.

2. Пропытане ерарялье пôдчасъ посѣщаня школы офицерскихъ аспирантôвъ, може бȣти признане правильно тымъ аспирантамъ, которіи сȣть жовнѣрами недѣятельной милиціи краевой.

Стараючіи сѧ о се аспиранты той категоріи, котрû черезъ се зрѣкаютъ сѧ свободного выбора мѣстцевости шкôльной (т. 1.), бȣдȣтъ въ слȣчаю общой ихъ здôбности завчасъ покликанû дотычними коммендами баталïонôвъ, и придѣленû для пропытаня въ цѣли непрерывного посѣщаня дневного кȣрсȣ въ школѣ ц. к. Министерствомъ обороны краевой для офицерскихъ аспирантôвъ означеной, до инстрȣкційного кадра, находячого сѧ въ дотычнôй шкôльнôй мѣстцевости.

Въ данôмъ слȣчаю настȣпитъ ôтсылка также коштомъ ерарялынымъ.

На часъ треваня помянȣтого придѣленя полȣчатъ тотû аспиранты, такъ само якъ тіи, котрû изъ системизованого станȣ презенційного кадрôвъ выемочно сȣть выдѣленû, належитости отвѣтной шаржи, крôмъ того бȣдȣтъ мати корысти, признаніи посѣщаючимъ ц. к. школы кадетôвъ, и побирати мѣсячно пакшале 6 зар. а. в. на закȣпно пôдрȣчникôвъ для дальшого образованя своею власною наȣкою.

Часъ оупотребленый ôтъ розпочатя ажъ до скôнченя наȣкового кȣрсȣ бȣде имъ числити сѧ вправдѣ лише поединчо, однакожъ яко дѣятельная слȣжба зарôвно якъ тымъ аспирантамъ изъ станȣ недѣятельной краевой милиціи, которіи позôстаючи въ семъ станѣ сголосили сѧ до посѣщаня власнымъ коштомъ кȣрсȣ цѣлого, такъ пôдъ взглядомъ его треваня якъ и пôдъ взглядомъ всѣхъ приписаныхъ предметôвъ (точка 1)

3. Прошеня, съ всею точностію пôсля повысшихъ постановленій оуложеніи, належытъ внести найдальше до 25. Жовтня с. р. до той ц. к. коменды краевой милиціи, (краевой обороны), въ котрôй окрȣзѣ аспиранты мешкаютъ.

Аспиранты съ цивильного станȣ маютъ до своѣхъ просьбъ приложити докȣменти доказиваючіи часъ оурожденя, приналежнôсть до громады, загальное образоване, средства пропитаня, становище въ обществѣ, и житє безъ доганы, котрû-то докȣменты маютъ бȣти потверджени політичными або полицiйными властями ихъ мѣстопребываня, а если сȣть оурядниками державными или оурядниками съ тыми на рôвнѣ стоячими, начальниками дотычныхъ оурядôвъ.

Аспиранты съ помежи жовнѣрôвъ недѣятельной краевой милиціи, маютъ поданямъ своимъ приложити доказъ полȣченого загального и войскового образованя.

Вѣдень, дня 19. Липця 1881.

Отъ ц. к. Министерства краевой обороны.

(6044 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 8926. C. k. Sąd powiatowy w Tyśmienicy podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 100 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 130 subrep. 216 w Tyśmienicy położonej, dłużnika Hrynia Moniuka własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 19 września, 19 października i 18 listopada 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 600 zł. w. a., lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Tyśmienica dnia 16 lipca 1881.

(6060 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 44.381. W celu zabezpieczenia wykonania budowli wodnych z faszyn zatapianych na rzece Stryju pod Hurniem w ogólnej cenie fiskalnej 3334 zł. 40 ct. odbędzie się w c. k. starostwie w Stryju dnia 5go września b. r. publiczna licytacya ofertowa.

Warunki budowy przeglądnąć można w rzeczonem c. k. starostwie, gdzie w powyższym terminie najdalej do godziny 12 w południe podane być mają oferty zaopatrzone w 5 procentowe wadyum.

Oferty oddane po terminie lub nieułożone w przepisany sposób nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 16 sierpnia 1881.

(5970 3—3) **Obwieszczenie.**

L 2204. W składzie sądu tutejszego znajdują się od dłuższego czasu w przechowaniu sądowem ruchomości odebrane osobom o zbrodnie i przekroczenia obwinionym należące po największej części do niewiadomych właścicieli.

Rzeczy te są: 1) 2 pary butów, 3 chuski kolorowy, 2 surduty, 1 kaftanik, 2 spencery, 6 koszul, 3 spodnie czyli gacie, 1 czapka, 1 kapelusz, 3 prześcieradła,, 2 worki około ½ kwarty soli w szmacie. i 36 kawałków i kawałeczków płótna i szmat rozmaitego koloru i gatunku. 2) 1 para butów, 1 spencer, 1 płutnianka, 1 kapelusz słom 3) 1 surdut, 1 spencer, 2 spodni, 1 kapelusz filcowy, 1 spodnica. 4) 2 worki małe. 5) 1 worek ze ziołami. 6) 2 chustki, 1 żupan, 1 czapka szabasowa, 2 kawałki perkalu, 2 kawałki płutna. 7) 1 kosz pleciony, 1 słoik i kilka flaszeczek. 8) 2 cwierci z żelaznemi obręczami, 2 miarki drewniane 9) 2 koła bez obręczy, 1 obręcz żelazna na koło i 19 kawałków żelaza. 10) 1 żupan żydowski, 11) 1 spencer, 12) 2 czapki wełniane chłopskie. 14) 1 garniec blaszany, 1 kwarta takaż, 1 kwatyrka takaż, 1 półkwatyrek takiż. 15) 1 waga do wozu z orczykami. 20) 1 nóż. 22) 2 dłuta. 23) 1 wór. 24) 1 motek przędzy. 25) 1 płachta i 2 kawałki płótna cienkiego, 26) 1 spodnica barchanowa. 27) 2 kawałki płutna zgrzebnego 9 łokci.

Wzywa się więc właścicieli, aby po odbiór tych ruchomości zgłosili się tu w sądzie w przeciągu jednego roku, licząc od dnia, w którym obwieszczenie to poraz trzeci umieszczonem będzie w gazecie urzędowej i swe prawa udowodnili, inaczej bowiem rzeczy sprzedanemi będą przez publiczną licytacyę, a gotówka złożona w kasie rządowej.

C. k. sąd powiatowy.

Strzyżów 31 lipca 1881.

(5967 3—3) **E d y k t.**

L. 9863. C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie z należytościami dodatkowemi rozpisaną została sprzedaż egzekucyjna realności pod l. 417 w Tarnowie na Strusinie położonej.

Sprzedaż odbędzie się przez publiczną licytacyę w sądzie tutejszym w jednym terminie w dniu: 27 września 1881, o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 6120 zł. w. a. wszelako w terminie powyższym nastąpi sprzedaż realności poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 306 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, a w szczególności wierzyciele, którzyby po dniu 31 marca 1881 do hipoteki realności pod l. 417 w Tarnowie na Strusinie weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mogąca z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora, który w osobie adwokata dr. Głeckrego z substytucyą adwokata Dra Brzeskiego ustanowionym został, tudzież przez edykt, ogłosenie którego równocześnie zarządza się.

W Tarnowie dnia 4 sierpnia 1881.

(6037 2—3) **Obwieszczenie.** L. 13983

Następujące z 2 półrocza 1880 zaległe niedoręczalne listy zwrotne zostały z powodu, iż zawierały gotówkę, od przepisanego ustawą zniszczenia wyłączone:

Liczba porządkowa	miejsce oddania	Imię i nazwisko adresata	miejsce przeznaczenia	Nr rekomendacyi	Znaleziono			
					zł	ct.	Rub	
1	Łancut	Nathan Invalid	Homburg	109	2	—	—	
2	St nisławów	Freund et Comp	„	357	3	—	—	10 marek po 5 ct.
3	Lwów	Dziędzielewicz	Zaleszczyki	149	—	—	—	2 marki lis. po 5 ct.
4	Nowy Sącz	Kasa długu pań	Wiedeń	94	—	—	—	3 kup. po 2 zł. 50 ct.
5	Lwów	Reithoffer i Com	„	26	2	—	—	
6	Gdów	Maria Stuller	Krynica	488	1	—	—	
7	Brody	Teresia Wohl	Iwonicz	486	—	—	—	paszport
8	Lwów	Upnak	Budapest	207	1	—	—	
9	„	Werner	Stanisławów	399	1	—	—	
10	Lwów filia III	Kis	Szegszard	153	5	—	—	
11	R hatyn	Ludw. Sz zuck	Tyśmienica	105	1	—	—	
12	„	Sokal	Złoczów	480	1	—	—	
13	Kraków	Szydłowski	Słotwina	470	1	—	—	weksel (blankiet)
14	Lwów	Holes	Wiedeń	22	5	—	—	
15	Brodki	Majzler	Werbiż	—	1	—	—	
16	Bołszowce	Rymarz	Brzeżany	—	1	—	—	
17	Nowesioło	Wiszniewski	Złoczów	—	1	-	—	
18	Stanisławów	Kozłowski	Lwów	—	1	—	—	
19	Bursztyn	Iwanków	Złoczów	—	1	—	—	26 ct marki poczt.
20	Kranzberg	Łanowski	Lwów	—	1	—	—	
21	Lwów	Ferenz	„	—	1	—	—	28 ct. marki poczt.
22	„	Paskiewicz	„	—	1	—	—	
23	„	Piso	„	—	1	—	—	
24	Tarnopol	Janowski	Sambor	—	—	—	—	dokument
25	Lwów filia III	Kubetz	„	—	—	—	—	dokument
26	Lwów	Kail	Warszowice	—	1	—	—	
27	Buczacz	Tyborowicz	Lwów	—	1	—	—	
28	Chrzanów	Dańcowa	Bochnia	—	2	—	—	
29	Ch łojów	Tyborowicz	Lwów	—	2	—	—	
30	Grzymałów	Kmita	Podwołoczyska	—	—	—	1	
31	Hruszów	Stasik	Lwów	—	—	10	—	

Co się z tem nadmienieniem do powszehnej podaje wiadomości, że strony interesowane mogą te listy wraz z pieniądzmi po należytem wykazaniu praw własności w przeciągu trzech mięsięcy w c. k. Dyrekcyi poczt odebrać.

Z c. k. Dyrekcyi poczt

We Lwowie dnia 18 sierpnia 1881.

(6065 2—3) L. 14416.

Konkurs

na posady: 1) c. k. ekspedyenta pocztowego w Zabierzowie w starostwie Krakowskiem za kontraktem służbowym i kaucyą 200 zł. z poborami rocznemi: płacy 150 złr., ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i ryczałtu 200 zł. za posłańca pieszego do każdego przez tę miejscowość z pocztą przechodzącego pociągu kolejowego; 2) kilku tymczasowych c. k. konduktorów pocztowych za wynagrodzeniem rocznych 400 zł. z dodatkami 25 prc. czynnej służby, 50 zł. na ekwipowanie i 50 zł. na pomieszkanie, za kaucyą 400 zł.; ewentualnie 3) kilku tymczasowych listonoszów lub woźnych pocztowych z rocznem wynagrodzeniem 350 złr. 25 prc. d datkiem czynnej służby i suknią służbową za kaucyą 300 względnie 200 zł.

Podania o te posady należy wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów dnia 22go sierpnia 1881.

(6069 2—3) **Edykt.**

L. 8108. Podaje się do wiadomości, że uchwałą c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 13 lipca 1881 l. 7498 uznany został Fedko Sadło z Wierzbny za marnotrawcę i dla tegoż kurator w osobie Jana Wolankiewicza z Wierzbny został ustanowiony.

Z c. k. sądu powiatowego

Jarosław 5 sierpnia 1881.

(6071 2—3) **Edykt**

L. 2768 C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku podaje do powszechnej wiadomości, że Władysław Ossowski z Wiśniowczyka za potwierdzeniem dotyczącej uchwały przez c. k. sąd obwodowy w Tarnopolu pod dniem 1go sierpnia 1881 l. 10 498 za marnotrawcę uznany został, i temuż na kuratora Pawło Durdeła z Wiśniowczyka nadany jest

Wiśniowczyk dnia 6 sierpnia 1881.

(6072 2—3) **Edykt.**

L. 2308. C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku podaje do powszechnej wiadomości, że Demko Farion i Fedko Farion z Bieniawy za potwierdzeniem dotyczącej uchwały przez c. k. sąd obwodowy w Tarnopolu pod dniem 21 czerwca 1881 l. 8318 marnotrawcami uznani zostali i tymże na kuratora Hnat Farion z Bieniawy nadany jest.

Wiśniowczyk dnia 30 czerwca 1881.

(6074 2—3) **Konkurs.**

L 4168. Przy sądzie krajowym wyższym w Krakowie, opróżnioną została posada radcy w VI raudze z płacami systemizowanemi.

Kompetenci wniosą podania do Prezydyum sądu krajowego wyższego w Krakowie w dniach 14go od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w Gazecie Wiedeńskiej.

Prezydyum sądu wyższego

Kraków 22 sierpnia 1881.

(6073 2—3) **Edykt.**

L. 2309. C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku podaje do powszechnej wiadomości, że Fedko Kubicki z Bieniawy za potwierdzeniem dotyczącej uchwały przez c. k. sąd obwodowy w Tarnopolu pod dniem 21 czerwca 1881 l. 8399 za marnotrawcę uznany został, i temuż na kuratora Jan Szabel z Bieniawy nadany jest.

Wiśniowczyk dnia 30 czerwca 1881

(5937 2—3) **Edykt.**

L 8743. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy niniejszem wiadomo czyni, że celem zaspokojenia sum 3466 zł. 65 ct. i 59699 zł. a. w. z. p. n. publiczna licyta ya do dłużnika pona Stanisława hr. Dunin Borkowskiego należących dóbr Uhrynów dolny i Jammica w powiecie Stanisławowskim położonych na rzecc galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie na dwóch terminach t.j. dnia 12go września 1881 i dnia 20 październik 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana w tutejszym sądzie się odbędzie.

Cenę wywołania stanowi wartość tych dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęła w sumie 129062 zł. a w. a wadyum wynosi 10% ceny wywołania t.j. 12906 zł. 20 ct. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności bądź też w listach zastawnych gal. towarzystwa kredytowego albo w reszcie w obligacyach indemnizacyjnych, wedle kursu tychże w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej gazety lwowskiej ogłoszonego,

Resztę warunków licytacyjnych akt oszacowania i wyciąg hipoteczny w tusądowej registraturze przejrzeć lub odpisać można.

O czem się strony interesowane a to wiadomych rąk własnych, zaś tych wierzycieli hipotecznych, którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiekbądź powodu albo wcale nie albo zapóźno doręczoną została lub którzyby po dniu 25go czerwca 1881 do tabuli weszli do rąk kuratora p. adw. dr. Kwiatkowskiego zawiadamia.

Stanisławów 3 sierpnia 1881.

(6077 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1721. Dnia 31 sierpnia, dnia 12 października, i dnia 16 listopada 1881, o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 359 w Golcowej Jana Smiałego własnej na rzecz Berka Jeremiasza o 45 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 45 zł. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie także poniżej takowej sprzedaną zos anie.

Resztę warunków wolno przeglądnąć w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Brzozów dnia 9 czerwca 1881.

(6059 2—3) **Edykt.**

L. 30202. C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza. że do tegoż sądu dnia 5 lipca 1881 do l. 30202 wnieśli Michał i Marya Komarzyńscy przeciw Katarzynie Posłołowicz i jej z życia i pobytu niewiadomym spadkobiercom pozew o uznanie i intabulacyę prawa własności do realności Nr. 120 1/4, na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsca pobytu pozwanej Maryi Postołowicz i jej spadkobierców nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Żukotyński kuratorem a tegoż zastępcą adwokat dr. Krzyżanowski mianowany.

Wzywa się zatem Maryę Postołowicz aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyła, lub też innego zastępcę sobie obrała i tegoż sądowi wymieniła, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sama sobie przypisze.

Lwów dnia 13 sierpnia 1881.

(5984 2—3) **Edykt.**

L. 1679. W c. k. Sądzie powiatowym w Mikołajowie odbędzie się 27 września i 2 listopada 1881 o 11 godzinie z rana wyżej lub za cenę szacunkową przymusowa licytacya realności pod l. 236 w Rozdole leżącej, masy spadkowej Wawrzyńca Skulskiego własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, na rzecz Jana Sawickiego pto. 22 zł. 20 ct. i 20 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 433 zł.

Wadyum 43 zł. w. a.

Bliższe warunki, protokoła opisania i oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Mikołajów 15 czerwca 1881.

(5982 2—3) **Edykt.**

L. 4652 C. k. Sąd pow. w Jarosławiu zawiadamia, że Jan Czura, rolnik z Tyniowic, uchwałą c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 13 kwietnia 1881 l. 3916 za marnotrawcę uznany, i jemu kurator w osobie Pawła Kondrada z Chorzowa ustanowiony został.

Jarosław 10 czerwca 1881.

(5980 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 4570. C. k. Sąd powiatowy w Bohorodczanach ogłassa, iż dla uznanego za marnotrawcę Mikołaja Zubika ze Starych Bohorodczan ustanowiono kuratorem Dmytra Lubana gospodarza ze Starych Bohorodczan

Bohorodczany dnia 26 czerwca 1881.

(6051 2—3) **Edykt.**

L. 3128. Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności Michała Niedzieli w Witkowicach pod lk. 38 położonej, na pokrycie pretensyi Józefa Armatysa w sumie 159 zł 24 ct. z pn. w sądzie w trzech terminach, w dniach 19go września, 17 października i 14 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 1060 zł.

Wadyum 106 zł.

Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono adw. Dra Chrzanowskiego w Kętach.

Kęty dnia 13 sierpnia 1881.

(6078 2—3) **Edykt.**

L 3010. C k. sąd powiatowy w Bohorodczanach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie resztującej sumy 74 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 72 w Lachowcach położonej dłużników Tymka i Jakóba Stasiuków własnej w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Mendla Kopelmana dnia: 16 września, 21 października, i 24 listopada 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 204 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 20 zł. 40 ct. wal. austr.

Resztę warunkow, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bohorodczany 19 lipca 1881.

(5986 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 6017. Annę Karpij z Kontów uznanano w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 4 grudnia 1880 l. 10427 za marnotrawczynię i nadano jej kuratora Andrzeja Spodaryk z Kontów.

C. k. sąd powiatowy.

Olesko dnia 22 grudnia 1880.

(5987 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 1814. Na podstawie uchwały c. k. sądu obwodowego w Złoczowie, z dnia 26 marca 1881 l. 1050 uznaje się Wasyla Zastawnego z Juśkowiec marnotrawcą, nadając mu kuratora Hawryła Bidiuka z Juśkowiec.

C. k. sąd powiatowy.

Olesko 28 kwietnia 1881.

(5981 2—3) **Edykt.**

L. 6495. W sprawie egzekucyjnej funduszu indemnizacyjnego przeciw spadkobiercom Joachima Schönberga vel Waldmana o zaspokojenia zaległości indemnizacyjnych odbędzie się w budynku sądowym w dniu 22 września 1881 o godz. 9 rano jako na ostatnim terminie licytacyjnym przymusowa sprzedaż także poniżej ceny szacunkowej realności pod wykazem hip. 234 ks. gr. Chrzanowa położonej „Dom z Piłą i placem na Kuźniach" zwanej.

Wadyum wynosi 20 zł.

Reszta warunków w sądzie do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy

Chrzanów dnia 20 lipca 1881.

(6082 2—3) **Edykt.**

L. 6880 W skutek prośby Berla Penziasa pod dniem 25 czerwca 1881 do l. 6880 wniesionej wzywa się niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Jana Bojarskiego tudzież niewiadomego z miejsca pobytu i z życia ks. N. Mrozowica a względnie tychże z imienia życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców lub prawnabywców którym adw Dr. Emila Gottlieba kuratorem się ustanawia, by przy terminie 19 września 1881 r. o godzinie 10 rano wyznaczonym udowodnili, iż co do zastrzeżenia prawa zastawu dla sumy 8000 zł. polsk. a względnie resztującej jeszcze kwoty 1000 złpl. wedle Dom. ant. I pag. 787 n. 1 on. w stanie biernym realności pod lk. 77 w Jarosławiu na Krakowskiem przedmieściu położonej wpisanego skargę justyfikacyjną wniesli lub że termin ku temu jest otwarty.

C. k. sąd powiatowy

Jarosław 10 sierpnia 1881.

(6110 2—3) L. 5907.

Ogłoszenie konkursu.

Celem przeprowadzenia czynności reklamacyjnych w myśl ustawy z dnia 28go marca 1880 o uregulowaniu podatku gruntowego w Galicyi, ogłasza się niniejszem konkurs na kilkanaście posad pomocniczych referentów szacowań ekonomicznych z dyurnum (3) trzech złotych, które w razie odszczególnienia się czynnościami będzie mogło być podwyższone do kwoty 4 zł.

Przyjęcie nastąpi li na czas potrzeby z wykluczeniem wszelkich roszczeń do odprawy, lub też jakiegokolwiek zaopatrzenia, gdy ta potrzeba ustanie.

Ubiegający się o rzeczone posady winni wnieść podania swoje własnoręcznie pisane i należycie ostemplowane w przeciągu 6ciu dni, licząc od dnia pierwszego ogłoszenia tego konkursu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" na ręce dotyczącego c. k. starosty powiatowego do Prezydyum c. k. komisyi krajowej podatku gruntowego we Lwowie i do podania dołączyć świadectwa legalne, udowadniające obywatelstwo austryackie, wiek, stan, nauki odbyte i fachowe wykształcenie, zachowanie się i zdrowie fizyczne, jakoteż dotychczasową służbę lub zatrudnienie, oraz że władają językami krajowemi

Prezydyum c. k. komisyi krajowej podatku grunt.

Lwów dnia 24 sierpnia 1881.

(5991 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6620. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że na prośbę Dyrekcyi zakładu kredyt. włościańskiego w celu zaspokojenia pretensyi 366 zł. aw. 4 ct. odbędzie się w dniach 13go października, 17go listopada i 22go grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10tej przed południem w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności w Lisiatyczach położonej, pod lk. 108 subrep. 87 wedle wyk. hip. Nr. 436 Wasyla Szczerby własnej.

Jako cenę wywołania stanowi się kwota 750 zł. w. a.

Każdy, chcący wziąć udział w licytacyi, winien złożyć 10 prc od ceny wywołania tj. kwotę 75 zł. a. w. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej, co do reszty warunków można się poinformować w tutejszo sądowej registraturze, lub w terminie licytacyjnym przy komisyi.

Stryj dnia 19 lipca 1881.

(5972 2—3) **Edykt.**

L. 8634. C. k. sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Karola Barańskiego w kwotach 16 zł 44 ct. i t. d. odbędzie się w tymże sądzie w dniach 28 września, dnia 21 października i 24 listopada 1881 o godzinie 10 rano przymusowa licytacyjna sprzedaż sumy 3000 zł. m. k. z pn. na rzecz Józefa Hipolita dw. im. i Anny Olgi dw. im. Delinowskich, tudzież prawo dożywocia 1/4 części tej sumy na rzecz Dra Antoniego Delinowskiego wedle Dom 466 pag. 230 n. 92 w stanie biernym dóbr Chłopczyce na imię Anieli z Hoszowskich Kunaszowskiej zapisanych, intabulowanej.

Cena wywołania 3150 zł.

Wadyum 315 zł.

Na pierwszych dwóch terminach suma ta nie niżej wywołania, na trzecim zaś za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych i ekstrakt tabularny można w tutejszej registraturze wglądnąć.

Sambor 12 lipca 1881.

(6055 3—3) **Edykt.**

L. 2091. Celem zaspokojenia należytości Józefa Szafrańskiego w kwocie 81 zł. 20 ct. i 30 zł. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym w trzech terminach dnia 14 września, dnia 17 październia i dnia 16 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya 1/8 części realności pod l. 169 w Podgórzu położonej, dłużnika Andrzeja Przybylskiego własnością będącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 483 zł. w. a., wadyum 48 zł. w. a.

Resztę waruków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej Regisraturze.

Podgórze dnia 8 marca 1881.

(5845 3—3) **Edykt.**

L. 14.259. C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z 20 marca 1874 Nr. 29 Dz. ust. kraj. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od dnia 1 września 1881, za nową księgę gruntową uważanym być ma.

I. Dla posiadłości tabularnych:

1. Waręż-wieś
2. Zuzel
3. Zabcze-murowane w okręgu c. k. sądu powiat. w Bełzie.
4. Gorajec
5. Dąbrówka (posiadłości tabularne 4 5 położone, w gminie Gorajec z miejscowościami, Sigła, Kaczory i Dąbrówka).
6. Huta rożaniecka
7. Ruda rożaniecka
8. Żuków
9. Freifeld
10. Kossobudy (posiadłości tabularne 8, 9 i 10 położone w gminie Żuków z miejscowościami Kossobudy, Freifeld, Doliny, Mielniki.)
11. Niemstów
12. Moszczanica z miejscowością Wilki w okręgu c. k. sądu powiatowego w Cieszanowie.
13. Bartatów
14. Artyszczów
15. Czerlany
16. Czerlańska fabryka papieru
17. Zygmuntówka (posiadłości tabularne 15, 16 i 17 położone w gminie Czerlany).
18. Rodatycze
19. Rzeczyczany
20. Hartfeld (kolonia)
21. Część Rzeczyczany z kolonią Hartfeld (posiadłości tabularne 19, 20 i 21 położone w gminie Rzeczyszczany z kolonią Hartfeld).
22. Małkowice w okręgu c. k. sądu powiatowego w Gródku.
23. Butyny
24. Szyszaki (posiadłości tabularne 23, 24 położone w gminie Butyny w okręgu sądu pow. w Mostach wielkich.
25. Hatowice
26. Rozdzałów
27. Tyczyca
28. Dobraczyn
29. Spasów
30. Boratyn
31. Moździarka czyli Madziarka (posiadłości tabularne 30, 31 położone w gminie Boratyn).
32. Łuczyce
33. Bujawa (posiadłości tabularne 32, 33 położone w gminie Łuczyce) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Sokalu.
34. Miłoszowice lub Miłaszowice
35. Folwark Janówka
36. Podsadki górne
37. Pieniawka (posiadłości tabularne 34, 35, 36, 37 położone w gminie Miłoszowice.)
38. Podsadki dolne w gminie Podsadki
39. Wola seredycka z kolonią Einsiedel w gminie Seredyca z kolonią Einsiedel.
40. Krasów z kolonią Reichenbach.
41. Leśniowice w okręgu c. k. sądu powiatowego w Szczercu.
42. Krzewnica
43. Poddubce
44. Michałówka (posiadłości tabularne 43, 44 położone w gminie Poddubce.
45. Rzeczyce
46. Hubinek (posiadłości tabularne 45 46 położone w gminie Rzeczyce).
47. Zaborze
48. Teofipolka (posiadłości tabularne 47 48 położone w gminie Zaborze) w okręgu sądu powiatowego w Uhnowie.
49. Skwarzawa nowa
50. Lipniki (posiadłości tabularne 49 50 położone w gminie Skwarzawa nowa) w okręgu sądu powiatowego w Żółkwi.
51. Zamulińce
52. Dobesławce z przysiołkiem Tracz czyli Michałówka w okręgu sądu powiatowego m. d. w Kołomyi.
53. Słobódka w okręgu sądu powiat. w Kutach.
54. Isaków część Hoszowszczyzna
55. Isaków część Tatomirówka
56. IV Scheda Isaków,
57. V Scheda Isaków (posiadłości tabularne 54, 55, 56, 57 położone w gminie Isaków).
58. Piotrów
59. IV Scheda Siekierczyn
60. V Scheda Siekierczyn (posiadłości tabularne 59, 60 położone w gminie Siekierczyn) w okręgu sądu pow. w Obertynie.
61. Albinówka w okręgu sądu pow. w Śniatynie.
62. Hucisko-Nienadowskie w okręgu sądu pow. m. d. w Przemyślu.
63. Kormanice
64. Berendowice w okręgu sądu pow. w Niżankowicach.
65. Olszanica w okręgu sądu pow. w Lisku.
66. Iskrzynia
67. Pierwsza osada Iskrzyńska z dóbr Iskrzynia wydzielona.
68. Realność Iskrzyńska przy gościńcu z osady pierwszej Iskrzyńskiej wydzielona) jakoteż z dóbr Iskrzynia wydzielone następujące osady:
69. Druga osada Iskrzyńska
70. Trzecia „ „
71. Czwarta „ „
72. Piąta „ „
73. Szósta „ „
74. Siódma „ „
75. Ósma „ „
76. Dziewiąta „ „
77. Dziesiąta „ „
78. Jedenasta „ „
79. Dwunasta „ „
80. Trzynasta „ „
81. Czternasta „ „
82. Piętnasta „ „
83. Szesnasta „ „
84. Siedmnasta „ „
85. Osmnasta „ „
86. Dziewiętnasta „ „
87. Dwudziesta „ „
88. Dwudziesta pierwsza „ „
89. Dwudziesta druga „ „
90. Dwudziesta trzecia „ „
91. Dwudziesta czwarta „ „
92. Dwudziesta piąta „ „
93. Dwudziesta szósta „ „
94. Dwudziesta siódma „ „
95. Dwudziesta ósma „ „
96. Dwudziesta dziewiąta „ „
97. Trzydziesta „ „
98. Trzydziesta pierwsza „ „
99. Trzydziesta druga „ „
100. Trzydziesta trzecia „ „
101. Trzydziesta czwarta „ „
102. Trzydziesta piąta „ „
103. Trzydziesta szósta „ „
104. Trzydziesta siódma „ „
105. Trzydziesta ósma „ „
106. Trzydziesta dziewiąta „ „
107. Czterdziesta „ „
108. Czterdziesta pierwsza „ „
109. Czterdziesta druga „ „
110. Czterdziesta trzecia „ „
111. Czterdziesta czwarta „ „
112. Czterdziesta piąta „ „
113. Czterdziesta szósta „ „
114. Czterdziesta siódma „ „
115. Czterdziesta ósma „ „
116. Czterdziesta dziewiąta „ „
117. Pięćdziesiąta „ „
118. Pięćdziesiąta pierwsza „ „
119. Pięćdziesiąta druga „ „
120. Pięćdziesiąta trzecia „ „
121. Pięćdziesiąta czwarta „ „
122. Pięćdziesiąta piąta „ „
123. Pięćdziesiąta szósta osada Iskrzyńska powyższe posiadłości tabularne od pozycyi 66 do poz. 123 są położone w gminie Iskrzynia).
124. Kombornia
125. Wola Komborska (posiadłości tabularne 124, 125 położone, w gminie Kombornia z Wolą komborską) w okręgu c. k. sądu powiat. w Krośnie.
126. Dobrowlany
127. Część Krynia z częścią Krynia Szeptyszczyzna.
128. Część Krynica Dom 64 pag. 403.
129. Część Krynica Dom 64 pag. 401.
130. Część Krynica z częścią Zalewszczyzna
131. Część Krynica Płaczyńszczyzna
132. Część Krynica Dom 66 pag. 55 (posiadłości tabularne 127, 128, 129, 130, 131 132 położone w gminie Krynica)
133. Część Rolów cum Zagasie
134. Połowa Rolów II
135. Część Rolów III i Zagasie
136. Część Rolów IV i Zagasie
137. Część Rolów V Nanowszczyzna i Strzyżowszczyzna
138. Część Rolów VI Herdyńszczyzna i Strzyżowszczyzna.
139. Część Rolów VII
140. Część Zagasia (Skolnik) posiadłości tabularne 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140 położone w gminie Rolów, w okręgu sądu powiatowego w Medenicy.
141. Bołochów połowa Dom 8 pag 153 przyległość do dóbr Tinza
142. Bołochów Dom 54 pag. 407 (posiadłości tabularne 141, 142 położone w gminie Bołochów) w okręgu sądu powiatowego w Kałuszu.
143. Rogóźno
144. Rudniki Dom 40 pag 313 i Dom 50 pag. 459
145. Rudniki część Czajkowszczyzna czyli Popielowszczyzna (posiadłości tabularne 144, 145 położone w gminie Rudniki.
146. Tejsarów część Gołuchowszczyzna
147. Części w dobrach Tejsarów Dom 22 pag 145
148. Części w dobrach Tejsarów Dom 35 pag. 157
149. Części dóbr Tejsarów „Zamojszczyzna“ zwanej
150. Części Tejsarów Dom 45 pag 135
151. Części Tejsarów Dom 55 pag 167
152. Części Tejsarów Dom 55 pag 175 (posiadłości tabularne 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152 położone w gminie Tejsarów).
153. Pokrowce w okręgu c. k. sądu powiat. w Mikołajowie.
154. Zulin w okręgu c. k. sądu powiatowego w Stryju.
155. Uhrynów dolny w okręgu c. k. sądu powiat. m. del. w Stanisławowie.
156. Łysiec stary w okręgu c. k. sądu powiat. w Bohorodczanach.
157. Petlikowce stare i nowe w okręgu sądu powiat. w Buczaczu.
158. Siedliska
159. Sokół w okręgu c. k. sądu powiatowego w Haliczu.
160. Podpieczary w okręgu c. k. sądu powiatowego w Tyśmienicy.
161. Mszaniec
162. Obarzańce
163. Zarudzie
164. Hłuboczek wielki
165. Petryków
166. Zagrobela
167. Jatówka (posiadłości tabularne 166, 167 położone w gminie Zagrobela z Janówką) w okręgu c. k. sądu powiat. m. del. w Tarnopolu.
168. Borki małe
169. Bucyki
170. Krasne
171. Krasne część recte Huta Kraśniańska
172. Stawki (posiadłości tabularne 170, 171, 172 położone w gminie Krasne i Stawki) w okręgu sądu powiatowego w Grzymałowie.
173. Kozówka Baczynskiego recte Cezarówka.
174. Las do połowy dóbr Kozówki Głowackich należący.
175. Skomorochy (posiadłości tabularne 173, 174, 175 położone w gminie Skomorochy.
176. Mikulińce
177. Bobowszczyzna czyli Konopkówka przyległość do Mikuliniec.
178. Wola Mazowiecka (posiadłości tabularne 176, 177, 178 położone w gminie Mikulińce z miejscowościami Wola Mazowiecka i Konopkówka.
179. Kozówka
180. Kozówka Morawskiego
181. Mikołajówka (posiadłości tabularne 179, 180, 181 położone w gminie Kozówka) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mikulińcach
182. Chmieliska
183. Kołodziejówka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Skałacie.
184. Bernadówka lub Bernardówka
185. Zazdrość
186. Załuże czyli Nałuże
187. Boryczówka
188. Zubów
189. Zubów część (posiadłoś i tabularne 188, 189 położone w gminie Zubów)
190. Rozdwiany
191. Plebanówka w okręgu c. k. sądu pow. w Trembowli.
192. Szyły
193. Szelpaki w okręgu c. k. sądu pow. w Zbarażu.
194. Łosiacz
195. Tarnawka
196. Burdiakowce
197. Zbrzyż czyli Nadzbrzyż
198. Słobudka muszkatowiecka
199. Dembówka
200. Zwiahel w okręgu c. k. sądu pow. w Borszczowie.
201. Laskowce w okręgu c. k. sądu pow. w Budzanowie.
202. Howiłów wielki czyli Howiłów przyległość do Czortkowa w okręgu c. k. sądu pow. w Kopyczyńcach.
203. Jelechowice
204. Uciszków
205. Poczapy
206. Wicyń
207. Mareszówka
208. Część dóbr czyli folwark Wicyń (posiadłości tabularne 206, 207, 208 położone w gminie Wicyń z Mereszówką)
209. Lackie wielkie z Kazimirówką
210. Krasnosielce
211. Zaszków
212. Gołogórki
213. Kondratów
214. Kropiwna
215. Koropiec.
216. Majdan
217. Zubce
218. Sciańka
219. Gołogóry
220. Żuków I. część
221. Żuków II. część (posiadłości tabularne 220, 221 położone w gminie Żuków.
222. Strutyn
223. Zalesie
224. Czyżów w okręgu c. k. sądu pow. m. d. w Złoczowie.
225. Bołdury
226. Wysocko w okręgu c. k. sądu pow. w Brodach.
227. Jatwięgi
228. Czyżyce w okręgu c. k. sądu pow. w Bóbrce.
229. Martynów nowy połowa I Dom. 41 pag. 361.
230. Martynów nowy połowa II Dom. 41 pag. 365.
231. Martynów nowy część Dom. 444 pag. 14.
232. Sułowa Dom. 485 pag. 316 (posiadłości tabularne 229, 230, 231 i 232 położone w gminie Martynów nowy)
233. Rozdwiany czyli Rozdwiany położone w okręgu c. k. sądu powiatowego w Bursztynie.
234. Koniuszki
235. Łuczyńce w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rohatynie.

II. Dla mniejszych posiadłości w gminach katastralnych.

1. Waręż wieś w okręgu c. k. sądu powiatowego w Bełzie.
2. Bełz miasto w okręgu c. k. sądu powiatowego w Bełzie.
3. Gorajec z miejscowościami Sigłą, Kaczory i Dąbrówka.
4. Huta rożaniecka
5. Ruda rożaniecka z miejscowościami Grochy, Kuryje i Żuki.
6. Żuków z miejscowościami Kossobudy Freifeld, Doliny i Mielniki.
7. Niemstów
8. Moszczanica z miejscow Wilki w okręgu ck. sądu powiatowego w Cieszanowie.
9. Bartatów
10. Artyszczów
11. Czerlany
12. Rodatycze
13. Rzeczyczany z kolonią Hartfeld
14. Małkowice w okręgu c. k. sądu powiatowego w Gródku.
15. Hatowice
16. Boratyn z miejscowością Madziarki
17. Łuczyce z miejscowością Bujawa
18. Rozdziałów
19. Tyszyca
20. Dobraczyn
21. Spasów w okręgu c. k. sądu powiatowego w Sokalu.
22. Miłoszowice
23. Podsadki
24. Seredyca z kolonją Einsiedel
25. Krasów z kolonją Reichenbach
26. Leśniowice
27. Siemianówka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Szczercu.
28. Krzewica
29. Poddubce z kolonją Josefinendorf (Józefówka) i Michałówka.
30. Rzeczyce z miejscowością Hubinek
31. Zaborze w okręgu c. k. sądu powiatowego w Uhnowie.
32. Skwarzawa nowa w okręgu c. k. sądu powiatowego w Żółkwi.
33. Dobesławce z przysiółkiem Tracz czyli Michałówka w okręgu c. k. sądu powiatowego miej. del. w Kołomyi.
34. Jasionów polny w okręgu c. k. sądu powiatowego w Horodence.
35. Słobódka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kutach.
36. Albinówka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Śniatynie.
37. Hucisko nienadowskie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Przemyślu.
38. Kormanice
39. Berendowice w okręgu c. k. sądu powiatowego w Niżankowicach.
40. Tapin w okręgu c. k. sądu powiatowego w Radymnie.
41. Kotów
42. Rudawka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Birczy.
43. Śliwnica w okręgu c. k. sądu powiatowego w Dubiecku.
44. Olszanica w okręgu c. k. sądu powiatowego w Lisku.
45. Iskrzynia
46. Kombornia z wolą komborską w okręgu c. k. sądu powiatowego w Krośnie.
47. Rolów w okręgu c. k. sądu powiatowego w Medenicy.
48. Bołochów w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kałuszu.
49. Rogóźno
50. Rudniki
51. Tejsarów
52. Pokrowce w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mikołajowie.
53. Zulin w okręgu c. k. sądu pow. w Stryju.
54. Uhrynów dolny w okręgu c. k. sądu powiatowego w Stanisławowie.
55. Łysiec stary w okręgu c. k. sądu powiatowego w Bohorodczanach.
56. Petlikowce stare i nowe w okręgu c. k. sądu powiatowego w Buczaczu.
57. Siedliska
58. Sokół w okręgu c. k. sądu powiatowego w Haliczu.
59. Podpieczary w okręgu c. k. sądu powiatowego w Tyśmienicy.
60. Mszaniec
61. Obarzańce
62. Zarudzie
63. Hłuboczek wielki w okręgu c. k. sądu powiatowego w Tarnopolu.
64. Borki małe
65. Bucyki
66. Krasne i Stawki
67. Leżanówka i Bilitówka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Grzymałowie.
68. Mikulińce z miejscowością Wola mazowiecka i Konopkówka.

69. Kozówka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mikulińcach.
70. Chmieliska
71. Kołodziejówka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Skałacie.
72. Bernadówka, Bernardówka
73. Zazdrość
74. Załuże czyli Nałuże
75. Boryczówka
76. Zubów
77. Ruzdwiany
78. Plebanówka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Trembowli.
79. Łosiacz
80. Tarnawka
81. Burdiakowce
82. Zbrzyż albo Zbryż
83. Słobódka muszkatowiecka
84. Muszkatówka
85. Dembówka
86. Zwiahel w okręgu c. k. sądu powiatowego w Borszczowie.
87. Howiłów wielki w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kopyczyńcach.
88. Wicyń z Mereszówką
89. Lackie wielkie
90. Krasnosielce
91. Zaszków
92. Gołęgórki
93. Kondratów
94. Kropiwna
95. Koropiec
96. Majdan
97. Żulice
98 Scianka
99. Gołogóry z przedmieściami Długa strona Didiłów albo Didyłów, Ganczary albo Gancary, św. Jur, Wola gołogórska i z miejscowością Lasowe.
100 Żuków
101. Strutyn z miejscowością Kiejków
102. Zalesie
103. Czyżów w okręgu c k. sądu powiatowego m. del. w Złoczowie.
104. Bołdury
105. Wysocko w okręgu c. k. sądu powiatowego w Brodach.
106. Jatwięgi
107. Czyżycze w okręgu c. k sądu powiatowego w Bóbrce.
108. Żurów część I
109. „ „ II w okręgu c. k sądu powiatowego w Bursztynie.
110. Koniuszki
111. Łuczyńce w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rohatynie.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg przejrzanym być może, a to dla posiadłości tabularnych pod I 1 do 50 w tabuli krajowej przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie pod I 51 do 61 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Kołomyi, pod I 62 do 125 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Przemyślu, pod I 126 do 154 w urzędzie hipotecznym c. k sądu obwodowego w Samborze, pod I 155 do 160 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie, pod I 161 do 202 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu, pod I 203 do 236 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Złoczowie, zaś dla posiadłości pod II poszczególnionych, w biurze dotyczącego c. k. sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej wspomnionego wszelkie nowe prawa, czy to własności czy zastawu czy jakiebądź inne prawa hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich którzyby:

1. na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg nabytego, domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała:
2. już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące, wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, ażeby z temi prawami zgłosili się, a to co do majętności tabularnych wyżej wymienionych pod I 1 do 50 do c. k. sądu krajowego we Lwowie, pod I 51 do 61 do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi, pod I 62 do 125 do c. k. sądu obwodowego w Przemyślu, pod I 126 do 154 do c. k. sądu obwodowego w Samborze, pod I 155 do 160 do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie, pod I 161 do 202 do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu, pod I 203 do 235 do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie, zaś co do posiadłości wyżej pod II poszczególnionych do dotyczących c. k. sądów powiatowych najdalej do dnia 1 września 1882, gdyż w przeciwnym razie utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów, w nowej księdze zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami, nie uwalnia okoliczności, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, lub że było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej lub jest przedmiotem dochodzenia wskutek podania przed sąd wniesionego. Termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym.

We Lwowie dnia 28 czerwca 1881.

(5959 3—3) **Edykt.**

L. 2860. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. k. 396 w Niepołomicach położonej, a własność tabularną Jędrzeja Trząsa stanowiącej na zaspokojenie przynależącej sumy dłużnej Izaakowi Obstlerowi w kwocie 34 zł. w. a. zpn. w dwóch terminach licytacyjnych mianowicie dnia 19 go sierpnia i dnia 4go października 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem nadmienieniem, iż cena szacunkowa i wywoławcza tej realności wynosi 302 zł, wadyum 31 ct i że realność ta na tychże dwóch terminach niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie dla niewiadomych wierzycieli ustanowionym został kuratorem p. Teofil Gotty c k. Notaryusz w Niepołomicach.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg hipoteczny i akt oszacowania tej realności przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Niepołomice dnia 12 lipca 1881.

(6056 3—3) **Edykt.**

L. 1832. C. k. sąd powiatowy w Radymnie przeprowadzi w dniach 13 września, 12 października i 15 listopada 1881 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjną licytacyę realności pod l. 34 w Tuchli położonej, niestanowiącej, ciała hipotecznego dłużnika Mikołaja Dziadyka własnej, na rzecz Mieczysława Youngi w celu wydobycia wierzytelności 147 zł. 60 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 390 zł.

Wadyum 39 zł. wynosi

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

C. k sąd powiatowy

Radymno dnia 11 sierpnia 1881.

(6092 1—3) **Edikt.**

Z. 14684. Vom k. k. Landesgerichte in Krakau wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung der Forderung der österr. ung Bank in Wien im Betrage von 13532 fl. 11 kr s. NG. die exekutive Feilbietung der den Gegnern nämlich der Frau Marie Nitsch, und dem Herrn Maximilian Nitsch, beziehungsweise der Konkursmasse des Letzteren gleichtheilig gehörigen in Krakau sub Nr 115 Stadttheil VI gelegenen, beim Krakauer Hypothekenamte im Hauptbuche Anhang zum Ausweise der Gemeinde VIII Tom. I. pag. 463 n. 1 haer vorkommenden Realität sammt Zugehör in zwei Terminen, nämlich am 3 November und am 6 Dezember 1881, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei dem hiesigen k k Landesgerichte unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird:

1. Als Ausrufspreis wird der bei der Beleihung statutenmäßig ermittelte Betrag von 28.000 fl angenommen.

Im 1 und 2 Termine wird diese Realität nicht unter dem Ausrufspreise verkauft werden.

2 Das Vadium beträgt 2800 fl ö. W.

3 Die übrigen Lizitationsbedingnisse und der Tabularextrakt können in der Registratur eingesehen werden

Als Kurator der Gläubiger wurde der Adv. Dr. Lisowski mit Substituirung des Adv. Dr. Pieniążek bestellt

Krakau. am 5 August 1881.

(6101 1—3) **Edikt.**

Z 4538. Vom k k städt. deleg. Bezirksgerichte in Stanislau, wird hiemit kundgemacht, daß zur Hereinbringung der Rechtforderung pr 900 fl ö W sNG des Samson Wettreich gegen die Nachlaßmasse des Hersch Ehrlich die executive öffentliche Feilbiethung der keinen Tabularkörper bildenden Nachlaßrealität Nr 224/20 in Knihinin in drei am 7 September 1881, am 11 Oktober 1881 und am 27 Oktober 1881 abzuhaltenden Terminen, bei den beiden auch unter dem Schätzungswerthe stattfinden wird

Der Schätzungswerth beträgt 2183 fl. 63 kr., das Vadium 218 fl 40 kr

Näheres kann aus den Akten in der hierg. Registratur entnommen werden

Stanislau, 30. Juni 1881

(5990 1—3) **Obwieszczenie.**

L 7916 W c k. Sądzie powiatowym w Stryju odbędzie się publiczna sprzedaż realności Nr 195 w Lisiatyczach wedle wykazu hipotecznego Nr. 265 Michała Kuchara własnej na rzecz Szulima Finkla pto. 120 zł. w. a. z pn. w dniach 13 października, 17 listopada i 22 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 2434 zł. w. a. Zakład 244 zł. w a.

Bliższe warunki i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze

Stryj dnia 25 lipca 1881.

(5997 1—3) **Edykt.**

L. 15525. Dnia 19 września 1881, dnia 17 października i 14 listopada 1881 każdym razem o 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż kawałka gruntu z pod l. k 67 w Solcu położonego, ciała tabularnego niestanowiącego, w sprawie Dawida Leiby Abarbacha przeciw Dmytrowi Kowbasiuk pto. 97 zł. w. a.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 150 zł., wadyum 10 prc. takowej.

Przy pierwszych dwóch terminach grunt ten tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół opisania wolno przejrzeć w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Drohobycz 16 lipca 1881.

(6094 1—3) **Edykt.**

L. 4095. W załatwieniu protokołu z dnia 4 lipca 1881 l. 4095 w sprawie egzekucyjnej galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego przeciw Augustowi Goliesco pto 7500 zł. aw. z pn. spisanego w celu ułożenia łatwiejszych warunków licytacyjnych wyznacza się termin do egzekucyjnej licytacyjnej sprzedaży dóbr Hucisko czyli Hucisko Jawornickie, w tutejszym okręgu położonych, na dzień 10 września 1881 o godzinie 10tej rano w tutejszym sądzie odbyć się mającym a to pod warunkami tutejszą uchwałą z dnia 17 lutego 1881 l. 707 i edyktami z tegoż dnia ogłoszonemi a po części tylko jak następuje zmienionemi:

1. Za cenę wywołania postanawia się kwotę 10500 zł. t. j. Dziesięć tysięcy pięćset złotych reńskich wal. austr. a gdyby nawet tej sumy nikt nie ofiarował, licytować się mająca majętność i niżej tej sumy sprzedaną zostanie.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi sumę 1000 złr. t. j. tysiąc złotych reńskich wal. austr. bądź w gotowiźnie bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego lub austryj. banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem a jeżeli w gotowiźnie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie. Galicyjskiemu Towarzystwu kredytowemu ziemskiemu ateli wolno licytować bez składania wadyum.

Resztę warunków można w registraturze tutejszosądowej przejrzeć.

C. k. sąd obwodowy

Rzeszów 28 lipca 1881

(6091 1—3) **Edykt.**

L. 181. C k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w dniach 31 sierpnia, 30go września, 31go października 1881 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa licytacya realności włościańskiej pod lk. 21 we Wujskiem położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Piotra Gregi własnej.

Cena wywołania wynosi 130 zł. w. a.

Wadyum 13 zł. w. a

Warunki licytacyjne i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszym sądzie.

Pan Teofil Lewicki c. k. notaryusz ustanowiony jest jako kurator dla wszystkich tych wierzycieli, którymby niniejsza rezolucya doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu rozpisania tej licytacyi na wspomnionej realności nabyli prawa zastawu.

Sanok dnia 30 stycznia 1881.

(6111 1—3) **Edykt**

L. 234. Komisarz konkursowy do przeprowadzenia postępowania konkursowego do majątku Franciszka Wykowskiego zamianowany, podaje do wiadomości, iż celem przesłuchania wierzycieli konkursowych co do wniosku zniesienia tego postępowania konkursowego jak niemniej celem przyznania wynagrodzenia i zwrotu wydatków zarządców masy termin na dzień 5go września 1881 o godzinie 10 przed południem w gmachu c. k. sądu obwodowego w Tarnowie odbyć się mający naznaczył, na który wszystkich wierzycieli konkursowych wzywa z tem, iż niestawający za przystępujących do wniosku większości stawających wierzycieli, a gdyby nikt nie stanął za przystępujących do uchwały wydziału wierzycieli uważani będą

Tarnów dnia 12 sierpnia 1881.

(6108 1—3) **Edykt.**

L. 2998. C k. sąd powiatowy Tyczyński w sprawie Joanny Stęberskiej przeciw spadkobiercom Naftalego Tuchmana i Judzie Tuchmanowi o zapłacenie 700 zł. zpn. ustanowił dla Judy Tuchmana niewiadomego z miejsca pobytu kuratorem Józefa Tuchmana.

Do rozprawy ustnej, wyznaczając termin na dzień 19go września 1881, zawiadamia się Judę Tuchmana z wezwaniem, aby o miejsce pobytu swego sądowi doniósł, lub innego zastępcę sobie obrał, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Tyczyn 1 lipca 1881.

(6104 1—3) **Edykt.**

L. 1195. Na dniu 22go września 19go października i 16 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 58 w Howiłowie wielkim położonej, Jaśka Przysiężnego własnej.

Wadyum wynosi 77 zł. w. a.

Resztę aktów i warunki przeglądnąć można w ts. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Kopyczyńce dnia 30 maja 1881.

(6105 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4949. Na dniu 6 września, 11 października i 15 listopada 1881 każdym razem o 10 godzinie w tusąd. z budowaniu, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 65 w Krośnie wedle Dom. Tom. I pag. 259 n. 13 haer. Izraela Neubarta własnej na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Krośnie pto. 300 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa 3200 zł. w. a.

Wadyum 320 zł. w. a.

Przy pierwszych dwóch li za, lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim i niżej lecz nie niżej ceny dorównywającej sumie zabezpieczonych wierzytelności, realność sprzedaną zostanie.

O czem się strony, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie i hipotecznych wierzycieli, Antoniego Kampf, Konstancyę Lyonową, z miejsca pobytu niewiadomych, oraz wszystkich tych hipotecznych wierzycieli, którzyby po dniu 4 czerwca 1881 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego do tabuli weszli, jako też tych wiadomych, którymby niniejsza i dalsze uchwały doręczone być nie mogły z jakiegokolwiekbądź powodu, przez kuratora w osobie Sabina Lewińskiego w Krośnie powiadamia.

C. k. Sąd powiatowy

Krosno dnia 7 lipca 1881.

(6113 1—3) **Edykt.**

L. 19329. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl § §. 14 i 20 ustawy z dnia 23 lipca 1871 Nr. 96 Dz. u. p. do wiadomości powszechnej, iż termin celem złoszenia praw i pretensyi z powodu zamierzonego utworzenia nowego ciała tabularnego dla realności pod l. k. 312 w mieście Kołomyi w Kołomyjskim powiecie sądowym i podatkowym położonej jako też intabulacyi Josla Goldsteina za właściciela tej realności, pierwszym tutejszo sądowym edyktem z dnia 1 lutego 1881 l. 605 wyznaczony minął, i przeto wszystkich tych, którzy z przyczyny istnienia lub porządku tabularnego wpisów odnoszących się do wspomnionego ciała tabularnego za pokrzywdzonych się uważają, niniejszem wzywa, by zarzuty swe do dnia 15 grudnia 1881 włącznie w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi zgłosili, w przeciwnym bowiem razie rzeczone wpisy moc wpisów księgi kruntowej osiągną.

Wreszcie czyni się także uwagę, iż restytucya lub przedłużenie terminu powyższego dla stron pojedynczych miejsca nie ma.

Lwów dnia 2 sierpnia 1881.

(6099) **Edykt.**

L. 8965. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie odwołuje niniejszem egzekucyjną licytacyę realności Nr. 107 w Tarnowie na Zabłociu położonej na zaspokojenie wierzytelności Józefa Musia przeciw Wiktoryi Jurkiewiczowej w kwocie 100 zł. w. a. z pn. rezolucyą c. k. sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Tarnowie z dnia 30 stycznia 1881 l. 16632 dozwoloną, a uchwałą z dnia 28 maja 1881 l. 1362 na dzień 25 lipca, 29 sierpnia i 30 września b. r. rozpisaną.

Tarnów dnia 14 lipca 1881.

(6109) **Ogłoszenie.**

L 4800. Ze strony komisyi dla zakładania ksiąg hipotecznych z c. k. sądu powiatowego w Zborowie wydzielonej wyznacza się do rozpoczęcia dochodzeń miejscowych w celu założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Cecawa termin na dzień 1 września 1881 o godzinie 9 przed południem, na którym, każdy kto ma interes w zbadaniu stosunków posiadania, zgłosić się i wszystko, cokolwiek dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna, przytoczyć może.

C. k. Sąd powiatowy

Zborów dnia 20 sierpnia 1881.

(6076 2—3) **Edykt.**

L. 3631. Orzeczeniem c. k sądu obwodowego w Tarnowie z 3 marca 1881 l. 1984 Józef Frączek z Kobierzyna z pod kurateli uwolniony.

C. k. Sąd pow. del miejski.

Tarnów dnia 21 marca 1881.

Doniesienia prywatne

Przy rozpoczynającym się roku szkolnym

pozwalam sobie polecić P. T. Nauczycielom i Nauczycielkom, tudzież **Uczniom i Uczennicom**

znany mój pod firmą

A. Kobrzyńskiej następca

We LWOWIE przz ulicy Grodzickich pod l. 4 istniejący

SKŁAD

przyborów do pisania i rysowania.

Swieżo obficie zaopatrzony we wszelkie potrzebne artykuły, które sprzedaje **po cenach najumiarkowańszych.**

Szkołom wiejskim daję za pisemnem poręczeniem urzędu gminnego dwu miesięczny kredyt.

Kobrzyńskiej następca

Hubert Kutalek.

(6136 1—2)

L 4322 (6021 1—3)

Dla Zakładu w Kulparkowie

potrzeba na rok 1882:

1) a) Drzewa twardego bukowego stosów 4 metrowych 300
b) Drzewa brzozowego stosów 4 metrowych 250
c) Drzewa sosnowego stosów 4 metrowych 70
2) a) Mięsa wołowego kilogr. 25000
b) Mięsa cielęcego „ 12000

i w tym celu rozpisuje się **licytacya.**

O warunkach, na podstawie których kontrakt zawartym zostanie, i które po podpisaniu dołączyć należy do oferty, dowiedzieć się można w zarządzie zakładu w godzinach urzędowych.

Oferty opieczętowane i należycie ostemplowane z załączeniem wadyum 5 prc. od całorocznej dostawy składać można na ręce Dyrekcyi zakładu do dnia 18 września b. r., **w dniu zaś 20 września o godzinie** 11 przed południem w kancelaryi Dyrekcyi zakładu odbędzie się najprzód otwarcie ofert. a potem ustna licytacya.

Przy podpisaniu kontraktu złożyć należy kaucyę w wysokości 10 prc. od całorocznej dostawy.

Kulparków dnia 22 sierpnia 1881.

Przewyborne przez „Sues" sprowadzane

Herbaty chińskie

a mianowicie:

		Cena za ½ kilo
Nr. 1.	**Taszu.** żółtokwiatowa aromat . .	zł. 4·40
Nr. 2	**Juntojczan,** białokwiatowa arom.	zł. 3·60
Nr. 3	**Nandzyn,** czarna aromatyczna	zł [illegible]
Nr. 4.	**Souchong,** „ mało narkot. . .	zł. 2·50
Nr. 5.	**Congo,** czarna familijna	zł. 1·80
Nr. 6.	**Wysiewki** z herbaty	zł. 1·20
Nr. 7	„ z najlepszych herbat .	zł. 1·50

Kawa po tanich starych cenach, (2114 44—?)

najtaniej w handlu

St. Markiewicza

we Lwowie Rynek l. 42.

Antoni Ostrowski

nauczyciel fortepianu

rozpoczynając jak zwykle od **1go września** udzielanie lekcyj, przyjmuje zgłoszenia stron interesowanych już od **25 sierpnia** w mieszkaniu **przy ul. Kurkowej l. 3, II p.** naprzeciw ujeżdżalni od godz. 3 do 4

Uwolniwszy się nadto od obowiązków profesorskich w Tow. Muz., postanowił poświęcić uzyskane 2 godz. na kurs dla uczniów utalentowanych, pod lżejszemi warunkami.

(6017 3—3)

We wszystkich księgarniach we Lwowie i na prowincyi są do nabycia

Ustawy hipoteczne

przetłómaczone i praktycznie objaśnione przez (6119 1—3)

Józefa Wawel-Louis.

Cena złr. 2 — z przesyłką pocztową pod opaską 2 złr. 10 cnt.

SALON MÓD

i pracownia

sukien damskich

Suknia zwykła . . . . od 3 zł.
Suknie strojne . . . . od 4 zł.
Sukienki dziecinne . . . . . od 1 zł.

Przyjmuje wszelkie zamówienia na **prowincyę** i wykonuje w oznaczonym czasie podług najświeższych **żurnali.**

Ludmiła Pizuńska

przy **ul. Krakowskiej** l. 1 na I piętrze (róg od rynku).

L 2265. (6066 2—3)

Obwieszczenie.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że na dniu 7 września i 19 września 1881 odbędzie się w Urzędzie gminnym licytacya ustna i zapomocą pisemnych ofert celem wydzierżawienia propinacyi miejskiej tudzież pobierania opłat od trunków spirytusowych i od piwa do miasta sprowadzonych, na czas od 1 listopada 1881 do 31 pazdziernika 1884 a względnie do 31 grudnia 1884.

Cenę wywołania ustanawia się roczny czynsz dzierżawny.

a) co do prawa propinacyi . . . . 12271 zł. 87 ct.
b) co do prawa pobierania powyższych opłat . . . . 26228 zł. 13 ct.
razem . 38500 zł. w. a.

Przystępujący do licytacyi winien złożyć wadyum w kwocie 3850 złr. bądź w gotówce, bądź w papierach publicznych do lokacyi majątków pupilarnych zdolnych.

Kaucya złożoną być ma w wysokości ofiarowanego kwartalnego czynszu dzierżawnego.

Warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze urzędu gminnego.

Magistrat król. wolo. miasta.
Stryj dnia 21 sierpnia 1881.

10% niżej cen fabrycznych

nabyć można z najlepszych fabryk

fortepiany i pianina

w składzie fortepianów

JANA BALKO

we Lwowie (5752 5—30)

przy ulicy Karola Ludwika l. 7.

Zdrojowisko

MORSZYN

w powiecie Stryjskim

stacya kolei Arcyksięcia Albrechta

będzie otwarte

do późnej jesieni.

„Kuracya winogronowa ułatwiona".

Środki lecznicze morszyńskie, jako to: wodę gorżką czyszczącą „Bonifacego", sól z tejże, solankę i borowinę do kąpieli, oraz ługi z solanki i borowiny uprasza się zamawiać u zarządu **w Morszynie.** (5763 5—12)

Winogrona

najszlachetniejsze gatunki stołowe, świeże i dojrzałe, szczególnie stosowne do kuracyi uzupełniającej i deseru, starannie opakowane w pięknych koszykach

5 kilo à 2 złr.

przesyła pocztą franco za zaliczką albo za przesłaniem gotówki

R. MAITI w Tryeście.

(5651 6—12)

Nowo otworzony handel materyałów i skład fabryczny

farb, lakierów, pokostu i chemikaliów

JÓZEFA HANKE

we LWOWIE, Rynek 29, (dawniej cukiernia Ehrbarów)

poleca wszystkie gatunki **farb suchych i olejnych, lakierów, pokostu, farby** w tubach do robót artystycznych, **aniliny** do farbowania materyj i kwiatów, **farby roślinne** dla pp. cukierników i fabrykantów wódek, tudzież **farby i ekstrakty farbiarskie, olejki eteryczne i esencye, tran, oliwę i smarowidło belgijskie, czernidło drukarskie, farbę piórową i pokost** dla litografij, **najlepszą masę woskową do podłogi, szczotki** do frotowania i mycia, **pendzle, bronzy i złoto** malarskie, **maszynki** do tarcia farb jak również do korkowania flaszek najnowszej konstrukcyi. **Wybór wężów gumowych** (szlauchi) każdej objętości, **smołę browarniczą, środki do klarowania,** oraz wszystkie artykuły dla browarów i gorzelń.

Cennik franco.

(5871 11—10)

Spółka stolarzy lwowskich

we Lwowie plac Bernardyński l. 15

poleca swój 25 lat istniejący

SKŁAD MEBLI

obficie zaopatrzony w wielki wybór garniturów do salonów, kompletne urządzenia do pokoi jadalnych z drzewa dębowego, a do sypialń z drzewa orzechowego.

Utrzymuje na składzie **meble olchowe, gięte i żelazne.**

Po cenach znacznie zniżonych. 5576 7—8)

Wyszczególnione Trzema medalami zasługi i listem pochwalnym.

Środki na włosy.

Bandolina przytrzymuje włosy, daje piękny połysk i przyjemny zapach . —·25 i —·50
Brillantina odświeża i nadaje piękny połysk włosom, oraz trwały i przyjemny zapach —·50
Kosmetyk, do przytrzymania peruki . . . . —·30
Kosmetyk na wąsy w lepszym gatunku . . . . 20 i —·50
Kosmetyk na wąsy jasny, ciemny i czarny . . . . —·10 —·25 i 50
Olejek taninowy wzmacnia włosy i oczyszcza skórę, daje piękny połysk, utrwala barwę i pobudza włosy do porostu . . . . —·50
Olejek chinowy powszechnie używa sie przeciw wypadaniu włosów, wzmacnia cebulki włosowe i pobudza je do wytwarzania włosów . . . . —·50
Olejek orzechowy, służy do pomadowania i konserwowania włosów . . . —·50
Olejek migdałowy do pomadowania . . . . — 30
Olejek rozedowy na włosy . . . . —·50
Olejek Millefleur na włosy . . . . —·50
Olejek fijolkowy na włosy . . . . —·60
Olejek jaźminowy na włosy . . . . —·50
Pomada kosmetyczna czyli odmładniająca włosy. Przez swe specyficzne działanie przywraca włosom siwym i wypłowiałym naturalną barwę.

J. Ihnatowicz

mag. farmacyi i chemik sądowy.

Fabryka we Lwowie, Filia w Krakowie Sukiennice l. 20. (1527 29—?)

Dyrekcya

Towarzystwa gal. kasy zaliczkowej

we Lwowie,

spółki zarejestrowanej z nieograniczoną odpowiedzialnością w Rynku pod l. 17 urzędująca, zawiadamia strony interesowane, że

a) eskontuje weksle swoich członków i wydaje pożyczki na skrypta,

b) przyjmuje od członków Towarzystwa, jakoteż od korporacyj, stowarzyszeń i innych osób prywatnych, nienależących do Towarzystwa wszelkie wkładki w gotówce na rachunek bieżący, jako oszczędność i na takowe książeczki wkładkowe wydaje. Od kwot złożonych, oblicza procent od daty ich ulokowania aż do daty podniesienia, a mianowicie:

1. z trzechmiesięcznem wypowiedzeniem **sześć** od sta rocznie,
2. z krótszem wypowiedzeniem **pięć i pół** od sta.

Kasa Towarzystwa zwraca wkładki:

do 100 złr. bez wypowiedzenia,
od 100 złr. do 500 za 30-dniowem wypowiedzeniem,
od 500 złr. do 1000 za 60-dniowem wypowiedzeniem,
od 1000 złr. i resztę kapitału za 90-dniowem wypowiedzeniem.

DYREKTOROWIE:

Feliks Piątkowski. *Aleksander Pilarski.*

(5751 4—12)

Egzaminowana nauczycielka gruntownie posiada język niemiecki, uczy gry na fortepianie metodą p. Mikulego i początków języka francuskiego, udziela zaś objekta szkolne do klasy 8; trybem szkolnym uczy. Bliższą wiadomość powziąć można w biurze **Józefa Birklego, Lwów,** Rynek **l. 26,** I piętro. (6114 1–3)

Jedynie prawdziwy
francuski bardzo stary
KONIAK
jako kuracyjny uznany
z powodu pomyślnych zakupień starszych zapasów
poleca po dawniejszych cenach
F. W. Królikowski
we Lwowie. (5819 2–?)

Dr. A. Majewskiego
Zakład wodoleczniczy
w Kisielce
przyjmuje chorych z zupełnem zaopatrzeniem i **dochodzących** do kuracyi, która się odbywa od 6—8 godziny rano i od 4—6 godziny po południu pod nadzorem lekarza. (5450 9 10)

Jeden lub dwóch uczniów z możniejszych domów znaleźć może wygodne umieszczenie i staranną opiekę w domu nauczyciela z zawodu. Bliższa wiadomość w Redakcyi *Gazety Lwowskiej*

Hurtowny handel
WIN
Karola Wernera
Wina węgierskie, austryackie, francuskie, reńskie, mozelskie, malaga, madere
Koniak i Rozolisy
po najtańszych cenach tak na miarę jak i w butelkach.
(8346 140 –?)

Sezon 1881/82.
Zupełnie świeży transport
Chińsko-rossyjskiej
HERBATY
zbioru majowego
(5880 2–8) *poleca*
Handel
Karola Bałłabana
we LWOWIE

½ klo.	**Congo cesarskiej**	zł. 2.—
½ „	**Familijnej**	„ 3.—
½ „	**Melang** de Moskau	„ 4 —
½ „	**Imperial** biało-kwiecist.	„ 5.—
½ „	**najlepszego prosaku**	„ 1.40
1 but.	**Rumu starego** bremskiego	„ 1.40
1 „	**Rumu Jamaika** wyśmien.	„ 1 10
1 „	**Cognacu starego**	„ 2 50
½ kilo	angielskich ciast do herbaty	„ 1.20

Łaskawe zlecenia odwrotną pocztą.

Zarząd szkoły, Plac Maryackil. 6 i 7,
przyjmuje na stancyę
Studentów
ze szkół normalnych, realnych i gimnazyalnych, zapewniając zdrowe dostatnie wyżywienie i rodzicielską opiekę. (5815 6–6)

Na czas szkolny!
Skład papieru, galanteryj i dzieł sztuk pięknych
SEYFARTHA & DYDYŃSKIEGO
we Lwowie, przy placu Maryackim obok cukierni Müllera,
poleca:
Wszelkie przybory do pisania, rysowania i malowania
jako to: **Papiery kancelaryjne i konceptowe** w ryzach i na libry. **Papiery rysunkowe** we wszystkich formatach. **Tusze, Reisceigi, Reisbrety, Trójkąty, Krzywki, Palety i Farby** akwarelowe francuskie i niemieckie. **Farby** olejne, **Płótna** do malowania olejnego. **Pendzle** do akwareli i olejnego malowania. **Kalka** płócienna i papierowa. **Wzory** do rysowania. **Ołówki i Kredki** do rysowania i kolorowe. **Oprawki** do piór i **pióra** stalowe. **Atramenty** w różnych kolorach. **Kałamarze, Notesy, Bloki** do rysowania. **Teczki** na papiery. **Torby, Teczki** na nuty. **Papier** na nuty i t. p. po cenach najprzystępniejszych. — Przytem polecamy:
Bilety wizytowe litografowane za (100 sztuk) od 1 złr. 60 cnt., **szybko prasowe** za (100 sztuk) od 50 cnt.
Monogramy w różnych kolorach.
Księgi handlowe i Regestra gospodarcze układu **W. Bylickiego** (zalecone przez komisyę z ramienia Banku galic. dla handlu i przemysłu w Krakowie).
Łaskawe zamówienia z prowincyi wysyłamy odwrotną pocztą.
(5879 3–3)

La Maison Stanislas Cwałosiński Ainé,
MARCHAND-TAILLEUR
Rue St-Michel, 28, Bruxelles. Rue de la Chapelle, 2, Ostende.
A l'honneur d'informer sa nombreuse clientèle de ville, de la province et de l'étranger qu'elle vient de recevoir des **premières maisons d'Angleterre et de France,** un assortiment de nouveautés qui défie toute concurrence, tant comme choix que comme prix et qualité. Cette MAISON se distingue particulièrement par le bon gout et l'elégance de sa coupe
Ex-premier coupeur des Maisons Poell de Londres, Alfred et Dusautoy, de Paris.
Envoi dechantillons à toute demande.
(5119 18 48)

Biuro Filii
c. k. uprz. austryackiego
Zakładu kredytowego
dla HANDLU I PRZEMYSŁU
we Lwowie
znajduje się od 22 sierpnia 1881
przy placu Maryackim l. 10, I piętro
w domu Wgo Wieczyńskiego.
(5902 3–3)

FABRYKA
machin i narzędzi rolniczych, tudzież lejarnia z żelaza i metalów
B. DESKURA
we Lwowie, ulica Balonowa l. 1
rozszerzywszy znacznie dotychczasowy zakres działania, poleca
własnego wyrobu
maszyny i narzędzia rolnicze,
urządza młyny, tartaki, gorzelnie, browary i t. p.,
wyrabia potrzebne maszyny i narzędzia do **kopalń naftowych,**
na co **posiada odpowiednie modele.**
Reparacye wszelkich maszyn i części składowych wykonuje się **szybko** i po cenach umiarkowanych. — **Za dokładność i trwałość** wszelkich robót poręcza się. Cenniki na żądanie franco.
(5862 11–36)

Ogłoszenie licytacyi.

Oddział zastawniczy
galicyjskiego BANKU kredytowego
ulica Jagiellońska l. 3 (dom własny)
podaje do ogólnej wiadomości, iż zapadłe do dnia 30 czerwca 1881 roku zastawy w dniu 6 września 1881 roku w godzinach od 9 do 3 przez publiczną licytacyę (w myśl §. 59) najwięcej dającemu za gotówkę sprzedane zostaną
Lwów dnia 20 sierpnia 1881. (5923 2–3

Dr. Ksawery Gajewski
Adwokat krajowy
we Lwowie
przeniósł swoją kancelaryę z ulicy Kopernika licz. 6 do domu przy placu Maryackim l. 7.
(5382 4–6)

Doktor praw i kandydat adwokatury z ukończoną pięcioletnią praktyką adwokacką i egzaminem adwokackim, poszukuje dla dalszej praktyki miejsca w kancelaryi adwokackiej. Zawiadomienia pod adresem Dr. **W. S. w Sanoku** poste rest
(6116)

---

500 dukatów
wypłacę temu, kto po użyciu
KOTHE'GO WODY NA ZĘBY
(flaszka po 35 ct.)
dostanie kiedykolwiek znowu bolu zębów lub nieprzyjemnego odoru z ust.
Joh. George Kothe
emeryt: dostawca nadworny **Mödling** bei **Wien** Villa Kothe.
We Lwowie prawdziwa do nabycia w apt. p. P. MIKOLASCHA. Dalej mają na składzie pp aptekarze: w Przemyślu: L. NAHLIK; w Żurawnie: J. L. TOMASZEWSKI; w Drohobyczu: apteka „pod orłem"; w Brodach: E. LISCHKA; w Czerniowcach: W. ALTH. 3649 2–?)

Meidingera-Piece
Regulowane i wentylacyjne piece.

Wielka i szybka siła ogrzania przy nieznacznej wielkości pieca: zupełne i bardzo pojedyncze uregulowanie palenia; dowolne trwanie ognia; nadzwyczaj pojedyncze usługiwanie i czyszczenie niepotrzebne; usunięcie przykrego promienistego ciepła; najtańsze opalenie; długa trwałość pieca; dobre przewietrzenie przy użyciu wentylacyjnej rury. (5400 1–20)
Ogrzewanie do 3 pokoi przez jeden piec. — Centralne ogrzewanie powietrzem całego budynku.

Marka ochrony fabryki jest na wewnętrznej części drzwi wylaną. Prospekta i cenniki gratis i franko.
Fabryka Meidingera Pieców i domowych sprzętów:
H. Heim, Wiedeń, Kärtnerstrasse 42, Budapeszt, Thonethof.

Praktyczny kurs
fortepianu
rozpoczynam b. r. **od 15go września** w mojem gabinecie pod **l. 2 ulica Czarnieckiego,** przeszło osiemnaście lat pracuję z zamiłowaniem i gorliwością w szlachetnym zawodzie profesora muzyki i mogę się poszczycić wielu muzykalnymi uczniami i elewkami, a serdeczne uznanie wysokich i znakomitych znawców, wynagrodziłom i trudy i przykrości jakich doznałem, jako sumienny nauczyciel fortepianu. Moja wyborna metoda jest zaszczytnie znaną nie tylko we Lwowie, ale i w konserwatoryum wiedeńskiem i paryskiem, gdzie najlepsi moi elewi kończą studya i gdzie zastępywałem kiedyś mego profesora Marmontela. - Dziękuję Szanownej P. T. Publiczności za łaskawe względy i polecam mój kurs nadal szczególnie dla młodzieży szkolnej.
Z wysokiem poważaniem
Aleksander Bogucki.
(5996 2–2)

Na cytrze
na fortepianie i spiewu
udziela nauk gruntownych
Emil Kalinowski
ul. Koralnika l. 6.
Jego utwory **na cytrę** są do nabycia w księgarniach we Lwowie i Krakowie. Katalog gratis i franco.
Cytry i struny
poleca po **najtańszych cenach.**
(5881 2–6)

Julian M. Gorgolewski
artysta rzeźbiarz
ulica Piekarska l. 21.
Pracownia i skład nadgrobków, pomników i sarkofagów, statuy, popiersia, medaliony i płaskorzeźby z kamienia i marmurów krajowych i zagranicznych.
Ornamentacye wszelkiego rodzaju.
marmuru.
(5901 2–2)